

POLYTEKKARI

3/2008

HIKIPINKO

KESTÄVYYSJUOKSIJA SAARA PEKKARINEN
JUOKSEE KOVAA, MUTTA JUOKSEVATKO
OPINTOPISTEET? SIVUT 10–12

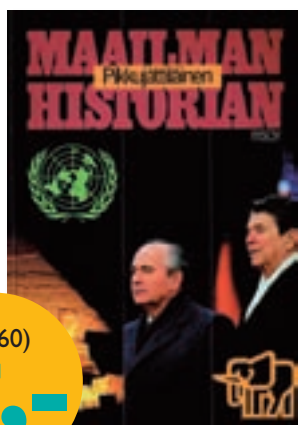

POST IT 680
TEIPPIMERKKI

(5,90)
3,90

(65,60)
15,-

MAAILMAN
HISTORIAN
PIKKUJÄTTILÄINEN

(6,-)
3,90

KULMAKUMI-
NAUHAkansio
5 kpl

**YLIOPISTO •
KIRJAKAUPPA**

yliopistokirjakauppa.fi

Biomedicum Meilahti, Haartmaninkatu 8 Exactum Kumpula, Gustaf
Hällströmin katu 2 b Porthania Yliopistonkatu 3 Viikki Infokeskus Korona,
Viikinkaari 11 Teknillinen Korkeakoulu Otakaari 11

Tieteen tietotekniikan keskus CSC hakee kesätöihin
Funet-verkon kehitystehtäviin:

KEHITYSKELPOISIA YKSILÖITÄ

Ymmärrät miten TCP/IP toimii. Linux on sinulle tuttu. Osaat
ratkaista ongelmia omatoimisesti. Olet ehkä jo tehnyt jotain
valmiiksi.

Lisätietoja TKY:n news-ryhmästä tori.tyopaikat.

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta tiedottaa

TEKNILLISEN KORKEAKOULUN YLIOPPILASKUNTA
TEKNISKA HÖGSKOLANS STUDENTKÅR
THE STUDENT UNION OF HELSINKI UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

viestinta@tky.fi

→ TKY hakee IAESTE-kesäsihteeriä

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunta (TKY)
yhdessä Teknillisen korkeakoulun (TKK) kanssa
hakee

IAESTE-kesäsihteeriä ajalle 12.5.–12.9.2008.

Kesäsihteerin toimenkuvaan kuuluvat kesäksi
2008 Helsingin seudulle tuleville ulkomaa-
laisille, lähinnä tekniikan alan harjoittelijoille
järjestettävän vapaa-ajan ohjelman suunnitte-
lu ja toteutus mahdollisesti yhdessä EVTEKin
palkkaaman kesäsihteerin kanssa. Ohjelmaan
kuuluvat mm. viikoittaiset urheilu- ja saunail-
lat sekä retket lähiympäristöön ja vähän kauem-
maksikin. Viime kesänä matkoja tehtiin esimer-
kiksi Pietariin, Lappiin ja Tallinnaan.

Toivomme hakijalta teekkarimaailman tunte-
musta, sujuvaa englannin kielen taitoa, jous-
tavuutta työaikojen suhteen, järjestelmällistä
otetta kiireenkin alla sekä energistä asennetta
työhön. Budjetointikokemus, kielitaito ja ko-
kemus tapahtumien järjestämisestä katsotaan
eduksi.

Kesäsihteerin toimikausi alkaa toukokuun puo-
livälissä. Työaika on 37,5 tuntia/vko syyskuun
puoleen väliin saakka. Työaika sijoittuu osittain
iltoihin ja viikonloppuihin. Palkka on TKK:n har-
joittelupalkka, 1 010 euroa kuussa. Lisäksi tar-
joamme mahdollisuuden edulliseen asuntoon
työpaikan läheisyydessä.

Lisätietoja antaa TKY:n hallituksen kv-vastaa-
va Katariina Nyman (katariina.nyman@tky.fi) ja
kansainvälisten asioiden sihteeri Johanna Ursin
(johanna.ursin@tky.fi); p. (09) 468 3275.

Hakuaika päättyy 7.3.2008 klo 16.00. Vapaamu-
toiset hakemukset ansioluettelointeen pyydetään
toimittamaan pääsihteeri Teemu Halmeelle. Ha-
kemuksen voi jättää sähköpostilla osoitteeseen
teemu.halme@tky.fi tai osoitteeseen TKY, PL 69,
02151 Espoo. Huom! Kuoreen tai sähköpostin
osoitekenttään merkintä: "IAESTE-kesäsihteeri
-haku"

Haastattelut ja valinta pyritään tekemään maa-
liskuun aikana.

→ Tule vapaaehtoiseksi Nyytiin

Opiskelijoiden tukikeskus Nyyti hakee uusia va-
paaehtoistyöntekijöitä. Vapaaehtoisen tehtävänä
on vastata Internetissä toimivan Virtuaaliolka-
pään viesteihin.

Vapaaehtoisena toimimisesta saat arvokasta
kokemusta ihmisten kohtaamisesta ja autta-
misesta. Lisäksi saat hyvän mielen antaessasi
tukea sitä tarvitseville. Vapaaehtoiset saavat
tehtävänsä peruskoulutuksen, jatkuvan lisä-
koulutuksen ja säännöllisen työnohjauksen. Saat
myös vapaaehtoistyöstä todistuksen, jonka voit
esittää myöhemmin esimerkiksi työnhaun yhtey-
dessä. Vapaaehtoisena sinulla on mahdollisuus
suorittaa Nyytissä esimerkiksi opintoihin liittyvä
harjoittelu sekä tehdä opinnäytetyösi Nyytin toi-
minnasta (mm. kandintutkielma tai gradu).

Hakiessasi vapaaehtoiseksi odotamme, että oma
elämäntilanteesi on kunnossa. Lisäksi pidämme
tärkeänä, että olet valmis sitoutumaan vapaaeh-
toistyöhön ainakin muutamaksi vuodeksi.

Olet lämpimästi tervetullut informaatioiltaan,
jossa esittelemme Nyytin toimintaa ja vapaaeh-
toistyötä. Seuraava informaatioilta järjestetään
keskiviikkona 27.2.2008 klo 17.00–18.30 Nyytin
toimistolla (Rikhardinkatu 4 B, 2. krs, 00130
Helsinki).

Pyydämme, että ilmoittaudut iltaan sähköpostit-
se: mari.salmela@nyyti.fi perjantaihin 22.2.2008
mennessä.

Seuraava vapaaehtoisten koulutus järjestetään
syksyllä 2008 ma 18.8., ke 20.8., ti 26.8. ja ti
2.9.2008 klo 16.30–20.30.

Tutustuthan toimintaamme myös nettisivujem-
me kautta: www.nyyti.fi.

Lämpimästi tervetuloa informaatioiltaan
27.2.2008!

SOLITA

Tule rakentamaan tulevaisuutta kanssamme.

www.solita.fi/ura

Pääkirjoitus 13.2.2008

Murheellisten maistereiden maa

Saapumiseni Talent Finder -seminaariin hotelli Kämpiin ei sujunut aivan paikan vaatimalla arvokkuudella: villakangastakiltani tipahteli räntäkokkareita kiiltävälle lattialle ja ripsiväri oli karannut poskille. Sateenvarjokin oli kääntynyt viimassa nurinpäin ja roikkui surkeana kameralaukun hihnasta. Onneksi hienossa hotellissa oli myös hieno naistenhuone, jossa sain kuivateltuani itseni jutuntekokuntoon — nyt oli nimittäin tarjolla painavaa asiaa kaikille valmistumisen kynnyksellä oleville ja tulevasta työurastaan kiinnostuneille.

Rekrytointiteema tuli ja meni varsinaisesti jo viime numerossa, mutta palatkaamme aiheeseen vielä toviksi. Talent Finderin lanseeraustilaisuudessa kuultiin monta mielenkiintoista puheenvuoroa työelämään siirtymisestä ja suomalaisen koulutusjärjestelmän puutteista. Puhujien mukaan osaaminen valuu hukkaan kuin hiekka sormien välistä, ellei asialle pian tehdä jotain.

Tilaisuuden avannut People Managementin toimitusjohtaja **Jorma Minkkinen** oli huolissaan siitä, että Suomesta valmistuvat maailman vanhimmat maisterit. Siirtyminen lukiosta kolmannen asteen koulutukseen kestää nykyään keskimäärin jo yli kolme vuotta, ja itse tutkinnon tekemiseen menee monilta yli kuusi vuotta. Minkkinen kutsui ilmiötä ”kansantaloudelliseksi hölmöilyksi”: peruskoulutus pärjää hyvin kansainvälisissä vertailuissa, mutta siitä eteenpäin homma niin sanotusti kusee.

Minkkisen mielestä nuoret pitäisi saada tehokkaammin koulutusputkeen: opinahjoon tulisi päästä aikaisemmin, suoritusahdin tulisi olla kovempi ja vauhtia tulisi pitää yllä erilaisilla kannusteilla. Järjestelmässä fiksut pärjäisivät ja ne jotka eivät, putoaisivat automaattisesti pois, hän ehdottaa. Minkkisen mukaan koulutusjärjestelmän sallima elämäntapaopiskelu tulisi lopettaa, kuten **Raimo Sailaskin Kauppalehdessä** 23.1 julkaistussa kirjoituksessa vaatii. Minkkinen piti ongelmana myös lannistamisen ja kyykyttämisen ilmapiiriä: laman jälkeen trainee-ohjelmat kuivuivat kasaan, nykyisin taas kvartaali-ilmiö pitää yritykset varpaillaan nuoriin investoimisen suhteen.

Tiedotusopin professori **Hannu Olkinuora** pureutui hänkin puheenvuorossaan koulutusjärjestelmän tehostamiseen, mutta pohdiskeli myös työelämän murrosta. Olkinuoran mukaan nuorten arvot ja elämänrhythmi, samoin kuin yrityskulttuuri, ovat muuttuneet globalisaation myötä:

töitä haetaan sellaisessa maailmassa, jota ei vielä kaksikymmentä vuotta sitten ollut olemassa. Nykyajan ilmiöt — epävarmuus, uskottomuus (millä Olkinuora ei tarkoittanut epälojaaliutta puolisoa, vaan esimerkiksi brändejä ja yrityksiä kohtaan) ja kriittisyys — ovat vahvasti läsnä valmistumassa olevien elämässä. Nuoret ovat pessimistisiä tulevaisuuden suhteen, mikä näkyy konkreettisesti myös professorin arjessa: puolet Olkinuoran opetusajasta kuluu maisterivaiheen opiskelijoiden vakuutteluun siitä, etteivät he valmistu työttömiksi. Näinhän sen ei pitäisi olla.

Tutkinnonuudistus sai Olkinuoralta kiitosta, mutta hänen mukaansa sen hyötyjä voisi jätostää vielä astetta pidemmälle: kandin jälkeen koulutusputki voitaisiin katkaista 3–5 vuoden työelämäjaksolla, jonka jälkeen maisterin tutkintoa palaisivat suorittamaan kentällä kypsyneet osaajat. Työnantajien ja tulevien työntekijöiden yhteyttä tulisi vahvistaa jo ennen valmistumista. Puheenvuoronsa päätteeksi Olkinuora antoi vielä hieman piis-kaa jäykille hierarkioille ja professorikulttuurille. Kun esimerkiksi Amerikassa professorien tärkein tehtävä on auttaa opiskelijaa, on Suomessa vallalla hänen mukaansa opiskelijoiden välttely.

Ilmiö kuulosti valitettavan tutulta, ja opiskelijana olen törmännyt siihen itsekin. Miksi opetus ja opiskelijoiden ohjaaminen nähdään professorin työn välttämättömänä pahana, joka syö aikaa omalta tutkimukselta? Ei tiedettä tai innovaatioita synny lukittautumalla työhuoneeseen ja pönöttämällä kirjapinon äärellä ylhäisessä yksinäisyydessä. Parhaimmillaan opiskelijoiden ja professorien välinen vuorovaikutus voisi olla antoisaa yhteistyötä, joka antaa inspiraatiota ja uutta potkua molemmille osapuolille.

Tilaisuudessa nostettiin esille monta mielenkiintoista näkökulmaa ja epäkohtaa. Meidän ei tarvitsisi olla tilanteessa, jossa työelämään siirtyvän nuorison rintaa puristaa ahdistus ja pelko. Osaamista löytyy, mutta se tuntuu kelpaavan vain harvoille. Nähtäväksi jää, onnistuuko Talent Finder luomaan uudenlaisen yhteyden opiskelijoiden ja työnantajien välille. Idea ainakin on hyvä.

Poistuessani hotellista olin ehkä hitusen toiveikkaampi tulevaisuuden suhteen kuin sinne saapuessani. Räntäsadekin oli lakannut, ja ellen kuvitellut omiani, pilvien lomasta pilkahti valonsäde.

Meri Laitinen

► Talent Finderista kertova uutinen sivulla 9.

5 Ei aivan lumeton laskiainen

► Teekkareilla oli vahva edustus joukkueissa Akateemisessa mäenlaskussa. Yleisö rinteessä nautti perinteisesti pullaa ja höyryävää kaakaota, mutta myös kuumaa batteryä.

10 TKK:lla huippuja

► Luennolla vieressä istuva hyväryhtinen opiskelijatoveri saattaa olla SM-tason urheilija. Mutta kuinka opiskelujen sekä tiivistähtisen kisaamisen ja harjoittelun yhdistäminen luonnistuu?

13 Monien mahdollisuuksien Stanford

► Suomalaisopiskelijoilla eri korkeakouluista on jo nyt mahdollisuus saada maistiaisia huippuyliopiston tarjoamista mahdollisuuksista sekä tutustua tuotekehityksen ammattilaisiin Jenkkilässä pidettävässä tuotekehittelyprojektissa.

14 Viidennen säädyn on herättävä

► SYLissä sosiaalipoliittisena sihteerinä työskentelevä tekniikan ylioppilas Lauri Pakkanen pohtii kolumnissaan miksei Otaniemessä asioista olla enemmän mieltä ja miksi tekkarit haluavat rajata omia osallistumisensa mahdollisuuksia.

19 Miehet nousee barrikadeille!

► Ikuinen teekkarityttö kannustaa miehiä pitämään huolta oikeuksistaan Otaniemessä ja ideoi hurmoshenkisen miehuuskokeen Alvarin aukiolle tämänkertaisessa kolumnissaan.

Kannen kuva Elmo Allén

POLYTEEKKARI — POLYTEKAREN

Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskunnan lehti

Ensimmäinen numero ilmestyi 18. helmikuuta 2002.

Painosmäärä: 5000 kpl
Painopaikka: Riihimäen kirjapaino, Riihimäki
ISSN 1459-0816
Verkkolehti www.polyteekkari.fi

PÄÄTOIMITTAJA

Johanna Mitjonen

TOIMITUSSIHTEERI

Meri Laitinen

TOIMITTAJA

Sofia Ziessler

ULKOASU JA TAITTO

Elmo Allén

YHTEYSTIEDOT

etunimi.sukunimi@polyteekkari.fi

ILMOITUSMYNTI

Kaikkien ylioppilaskuntien laajuiset kampanjat: Pirunrykki Oy, 020 7969 580, www.pirunrykki.fi
Paikallinen mainosmyynti ja tekniikan alan yritykset: RC kustannus Oy, yhteyspäällikkö Karel Christensen 044 5000 450, karel.christensen@opiskelijamediat.fi
TKK:n ja TKY:n yhdistysten mainokset toimituksen kautta.

MEDIAKORTTI

www.polyteekkari.fi/mediakortti/

TOIMITUS

Polyteekkari, Jämeräntaival 7 A, 02150 Espoo
toimitus@polyteekkari.fi, (09) 468 3307

JAKELU

Ota-Karjut, jakeluväpeli Juho Rutila, jorutila@cc.hut.fi

SEURAAVA NUMERO

27.2.2008. Aineisto toimitukseen 20.2.2008 mennessä.

Virallinen totuus

Peruskiveä muuratessa

Markus Heimonen
TKY:n hallitus,
koulutuspoliittiset asiat

”Niin kuin hyvin tiedetään, on isä Jumala kaikkivaltias, kaikkietävä ja kaukaa viisas”, aloittaa Väinö Linna kertomuksensa Suomen kansan kohtalonhetkistä. Hiljalleen muotoutuvaa innovaatioyliopistoa ympäröivässä hyörinässä tekisi mieli toiveikkaasti lausua samoin opetusministeriöstä, oikea käsi valtiosihteeri Raimo Sailaksen työryhmän vuosi sitten luovutamalla suunnitteluraportilla.

Monimutkaisissa projekteissa kriittisimpiä elementtejä ovat johtaminen, ennustettavuus ja tekijöiden sitoutuminen. Näistä voi vilpittömästi todeta innovaatioyliopistoprojektin olevan vahvoilla ainakin monimutkaisuudessa. Siitä huolimatta lyhyessä ajassa on päästy suorastaan hämmästyttävän pitkälle, joten mitä ilmeisimmin monia asioita on tehty oikein.

Aivan keskeistä on ollut avaintoimijoiden sitoutuminen, mutta ehkä ennen kaikkea selkeä yhteinen suunta mihin kulkea. Ajoittain on saatettu olla jollain osa-alueella pahastikin eksyksissä, mutta lopulta suunta on aina löytynyt. Tiukan paikan tullessa suunta on yleensä haettu Sailaksen raportista tai ministeriöstä. Raportti pystyy siten yhä luomaan epävarmuuden keskelle ennustettavuutta, joka puolestaan helpottaa kaikkien osapuolten sitoutumista.

Tällä hetkellä projektissa eletään jälleen ratkaisevia aikoja. Uusi uljas yliopisto on saamassa omistajan, innovaatioyliopistosaätiön, joka tullaan perustamaan syksyyn mennessä. Tämän rakennelman absoluuttinen peruskivi on säätiön säädekirja, jossa säätiölle yhteensä noin 700 miljoonaa euroa lahjoittavat valtio ja elinkeinoelämä tulevat kertomaan miksi uusi yliopisto on olemassa ja miten siellä ylintä valtaa käytetään.

Yliopistossa, kuten missä tahansa yhteisössä, tärkeimpiä ovat ihmiset. Ihmisten kannattelemana uusi innovaatioyli-

opistokin joko nousee tai kaatuu. Näistä ihmisistä valtaosa on opiskelijoita. Siten on opiskelijoiden kannalta hyvin oleellista, kuinka heitä koskevia päätöksiä tehdään, ja toisaalta yliopiston kannalta hyvin oleellista, kuinka opiskelijat näihin päätöksiin sitoutuvat. Nyt säädekirjaan ollaan valamassa tämän vuorovaihtuksen perusedellytyksiä.

Uusi yliopisto ei voi onnistua tavoitteessaan nousta todelliselle huipulle ilman parasta mahdollista johtoa. Tämä merkitsee että säädekirjassa on rakennettava säätiölle paras mahdollinen hallitus. Hallituksen on oltava

siinä kaukaa viisas, että siltä on löydettävä paras mahdollinen näkemys siitä minne uutta yliopistoa on luotsattava. Yhtälailla hallituksen on oltava mahdollisimman kaikkietävä siinä, kuinka yliopisto on tehtävänsä onnistunut täyttämään. Paras ymmärrys yliopiston onnistumisesta opetustehtävässään on yliopiston ylioppilaskunnalla, ja tätä osaamista on hallituksessa viisasta hyödyntää.

Muuttuvassa maailmassa paras mahdollinen hallitus on myös vapaa johtamaan ja kehittämään uutta yliopistoa parhaaseen mahdolliseen suuntaan, ilman keinotekoisia rajoituksia. Innovaatioyliopisto rakennetaan kestäväksi aikaa, ja ainut tapa onnistua tässä on rakentaa yliopisto sopeutumaan jatkuvaan muutokseen. Säädekirjaa valettaessa on siis syytä käyttää betonin harkiten. Teräsbetonin piikkaaminen on sotkuista ja vaivalloista puuhaa.

Kyykän MM-kisat käytiin Hervannassa

Viime viikonlopun kisoissa voitto meni tuttuun tapaan Lappeenrantaan, otaniemeläisten ottaessa pahasti selkäänsä.

Urheilullisessa mielessä Akateemisen MM-kyykän pelin henki on se, että lappeenrantalaiset laittavat vuodesta toiseen kisojen yleiseen sarjaan yhden lähinnä Imatran Kyykän pelaajista kasatun huippujoukkueen. Runkopelaajat pelaavat myös kyykkäilyon kisoissa virallista kyykkää. Tiimi on eri koostumuksissaan pelannut vuodesta 2003 alkaen jokainen kerta MM-finaaleissa ja hävinnyt vain kerran, 2005 — tällöin pääasiassa Kylmäkosken Kyykän pelaajista rakennetulle ”ammattijoukkueelle”. Lappeenrantalaisten track record vuodesta 2003 alkaen on siis 49 voittoa ja yksi tappio.

Mitaleista taistelevat edellä mainittujen tiimien ohella noin 20 rutinoitunutta oululaista joukkuetta, sekä Papintappajat Helsingistä.

Kuvassa yleistunnelmaa alkusarjasta sohjoiselta parkkipaikalta.

Otaniemeläisten ja tamperelaisten isäntien säälittäville pelitaidoille ja olemattomalle kyykkäkulttuurille asiantuntevammassa piireissä naureskellaan vuodesta toiseen. Kuten arvata saattaa, ei tänäkään vuonna yllätyksiä nähty. Finaalipelin tuloksesta ei Polyteekkarin ulkomaantoimituksella ole täyttä varmuutta varhaisen tippumisen ja sitä seuranneen minttukaakaonhajuisen jälkipelin vuoksi. Aivan Hunter S. Thompsonmaiseen gonzo-journalismiin emme tällä kertaa sortuneet, sillä olimme sentään ai-

emmin päivällä pelipaikalla. Onneksi Akateeminen MM-kyykkä tarjoaa muutakin kuin pelaamista. Jos alkulohkosta selviää hengissä (tapahtumassa tarvitaan ensiapuhenkilökuntaa tämän tästä), voi loppoajan käyttää tutustumalla Hervannan eksotiikkaan tai seurata jatkoon päässeiden edesottamuksia. Yli 2 500 kyykkääjän tapahtuma on järjestetty toimivaksi kokonaisuudeksi. Jälleen kerran hatunnoston arvoinen suoritus tamperelaisilta.

Ensio Kartutsalo

Jottei seuraavana päivänä kaduttaisi

Gravitaatiossa myytiin tuttuun tapaan lukuisia haalarimerkkejä. Monen hihaan saattoi tulla merkki, joka kannustaa juhlimaan niin ettei seuraavana päivänä ole paha mieli.

Biletä ilman morkkista -kampanjan tarkoitus on tuoda esiin kaikkia juhlimisen positiivisia puolia, mutta myös muistuttaa, miten bileistä selviää

ilman henkistä tai fyysistä huonoa oloa. Mukana hankkeessa ovat TKY, YTHS, TKK:n opintopsykologi Timo Tapola ja Otapapit. Idea kampanjaan tuli viime syksynä pidetystä hyvinvointi- ja liikuntaviikosta, kun toteuttajatahot pohtivat jälleen kerran sitä, miten teekkarit saisi paremmin mukaan tapahtumiin ja toimintaan, joka edistää heidän hyvinvointiaan. ”Totesimme sitten, että on helpointa mennä sinne, missä teekkarit ovat valmiiksi — siis bileisiin”, TKY:n sosiaalipoliittinen sihteeri Liisa Lähteenaho sanoo.

Hanke onkin näkyvillä Graviksen jälkeen myös Wapun ja Lakinlaskijaisten bileissä. Gravitaatiossa jaettiin Aids-tukikeskuksesta saatuja kondomeja. Wappuna jaetaan vesipulloja ja muistutetaan juhliloita siitä, ettei viinaa kannata juoda janoon.

Johanna Mitjonen

KuvaMitäHä?

Hiitoseura Skipoli teki vuotuisen alppimatkansa Sveitsin Zinaliin. Kuvassa laskemisen — tai oikeammin lentämisen mallia näyttää Sampo Ahlsten. Kuvaaja: Antti Kokkola.

#irc

9.2.2008
#kettusessio

<vihtori> mutta ostin sensijaan paistijauhelihaa ja broilerin fileitä
<soffi_> aiai, lihaa paastonaikaan!
<soffi_> tsotsot!
<soffi_> :D
<vihtori> mistä tiesit että paastoon!?
<vihtori> ootankin yöhön niin sitten voi syödä lihaa
<vihtori> tai jos sammutan vaan valot

Teekkarit liukuivat voittoon akateemisessa mäenlaskussa

Salaisena aseena peilipallo

Mäessä raikasi kun Otaniemen kolmetoistahenkinen joukkue Vapaateekkarit uusi voiton-sa Näyttävin mäenlaskuväline -kilpailussa Ullanlinnanmäellä laskiaistiistaina.

Meri Laitinen

Haalarikansa väistyi kunnioittavasti sivummalle, kun Vapaateekkareiden rakentama tanssilava lähti lipumaan alas Ullanlinnanmäkeä: peilipallo välkkyi, basso jytisi ja yleisö hurrasi. Suksilla kulkenut Flux-diskoteekki ei tosin päässyt aivan alas asti, mutta se ei himmentänyt mäenlaskuvälinekisan voittoa. Palkintosamovaari irtosi tuomareiden mukaan ”selkeästi suurimman panostuksen ja melkoisen biletyksen” ansiosta.

Kunniamaininnan sai täytetyllä ilveksellä kelkkansa koristanut Ilpo-joukkue; Prodeko-fuksit yllättivät puolestaan pyroteknikalla: laskuvälineen perässä liekehtineet sateenkaariliput toivat valonpilkahduksen harmaaseen laskiaissäähän — ja kauhunpilkahduksen lähimpien katsojien silmäkulmiin. Osallistujia mäenlaskumittelössä oli kaiken kaikkiaan seitsemän.

Vapaateekkarit ansaitsivat voittonsa kovalla työllä ja talkoohengellä: hommiin oli ryhdytty jo viime keväänä. ”Suunnittelutyö alkoi jo viime laskiaisien jälkeen, ja suunnitelmat tarkentuivat kesällä Keiteleen rannalla. Joululomalla hitsailtiin teräskehikko kasaan, ja pari viimeistä viikkoa väsättiin aika tiiviisti”, projektipäällikkö **Mikko Hyppölä** kertoo. ”Loppua kohden tahti kiihtyi selvästi. Väline saatiin valmiiksi noin vartti ennen laskiaisriehan alkamista, eli kiire tuli”, paljastavat **Victor Heinänen** ja **Arto Heiska**.

Meri Laitinen

Melkein lumeton laskianen ei hidastanut Vapaateekkareiden vauhtia.

”Hauskanpito on kuitenkin ollut koko ajan tärkeintä”, **Jani Kalasniemi** huomauttaa.

Ryhmä sai vielä vahvistusta Oulusta ja Tampereelta ennen laskiaistiistaita. Liikkuva tanssilava meni kolmeen osaan, ja se kuljetettiin hyvissä ajoin Ullanlinnanmäelle. ”Oltiin täällä jo puoli kahdeksalta aamulla”, **Victor** kertoo. Pitkä rupeama sujui mitä ilmeisimmin hyvissä fiiliksissä virvokkeita nauttien: ”Kylmää kaljaa ja sitä vahvempia”, paljastaa **Markus Marttiini** eväikseen. Viihdykkeestäkään ei ollut pulaa, sillä yökerhon VIP-loungessa vieraili kuulemma myös naisia. Kauniimman sukupuolen lieenee houkutellut paikalle privaattitilan elitistinen siirtomaahenki, yli 800 watin äänentoisto ja ilmaiset drinksut suoraan allashanasekoittimesta.

Pojat olivat varautuneet myös mustaan laskiaiseen. ”Meillä oli vahva periksiantamattomuuden filosofia: mäkeen mennään, vaikka jouduttaisiin lisäämään vehkeeseen

pyörät. Mudassalaskuominaisuuksia ehdittiin jo kehitellä”, **Hyppölä** kertoo. ”Tärkeintä oli saada masiina liikkeelle, gravitaatio hoitaa loput”, heittää puolestaan **Heinänen**. ”Keli oli vaikea, mutta voitelu hyvä”, hän kiteyttää.

Vapaateekkarit juhlistivat voittoa heti paikan päällä: ”Ulliksella kemutettiin miltei akkujen loppumiseen asti, ja lava oli täynnä vielä viimeisten biisien ajanakin. Illalla oli tarkoitus juhlia Onnelassa, mutta väki vähän hajosi muun muassa älyttömään jonoon. Vaan kyllä me vielä voitonjuhlat pidetään”, kertoo **Atte Harjanne** seuraavana päivänä. Mitä tapahtui mäkivehkeelle? ”Flux palasi palasiksi ja hajasijoitettiin Otaniemeen seuraavaa käyttöä odottelemaan”, **Harjanne** kuittaa.

Onnittelemme Vapaateekkareita voitosta ja jäämme innolla odottamaan kuka saa himoitun samovaarin ensi laskiaisena.

Laskiaisgallup

Kysyimme rinteessä tutuilta ja tuntemattomilta söisivätkö he mieluummin Runebergin tårttua vai laskiaispullaa. Tiedustelimme myös mitä mäenlaskussa on nautittu lämmikkeeksi.

Teksti Meri Laitinen
Kuvat Suvi Korhonen

Sebastian Knight TKY:n hallituksesta kertoi olleensa traktorilla liikenteessä, joten laskiaisjuomien nauttiminen täytyi jättää muille. Torttu ei saanut Sebalta kannatusta, mutta pulla kuulemma kelpaa.

Stiga-polo sai kyytiä kun koneinsinööri-killalaiset **Heikki, Joonas, Jani** ja **Henri (ylhäältä alas)** ilakoivat mäessä.

Valtsikkalaiset **Salla** ja **Tiina** mainostivat ulliksella Puberteettipedarit-pippaloita. Tytöt olivat nauttineet siideriä, minttukakaota ja pullaa.

Riehakkaat tutalaiset kertoivat juoneensa glögiä, Bacardi-kolaa, kaljaa, vettä ja mehua. Lisäksi heitä on lämmittänyt iloinen teekkarimieli.

Tirmo Blues toi tanssilavatunnelman Gravitaatioon

Vaikka Gravitaatio siirtyi Helsinkiin, löysivät sekä RWBK että vappulehti Julkun bändi Tirmo Blues tiensä sinne.

Tanssilavaromantiikkaa tarjoileva *Julkun* kokoonpanema Tirmo Blues -yhtye syntyi viime syyskuussa havainnosta, ”että näinkin wanhamuodikas ajanviette kuin lavatanssit kokoa Otaniemessä ihastuttavan paljon innokkaita jalanpolkijoita höyläämään parkettia”, bändissä mandoliinia soittava **Jubileum Julkku** sanoo.

Nyt taas Graviksessa nähty Tirmo Blues tuli suurelle teekkariyleisölle tutuksi Lakinlaskijaisissa. Siellä bändille poiki muutamia esiintymispyyntöjä ja tunguksi asti tanhuvia tasajalkoja. Palautteeksi tuli myös ”jokunen tuleva hammaslääkäri ja pareittain taputtelevia käsiä — mutta myös rakentavaa kritiikkiä siitä, että edullista janojuomaa olisi voinut riittää myöhempäänkin.” Luku-kauden avajaisiin saakka bändi oli esiintynyt lähinnä taustagramofonin tukemana ”ikään kuin myykinä karaokeisäntinä, mutta sitten

havaittiin, että itse asiassa äänentuotto voitaisiin kokonaan sisäistää tupsukansan itse tuuttaamaksi. Näin sai alkunsa kurttua venyttelevä ja kielitaitoinenkin Julkun soitin- ja lauluyhtye”, hän jatkaa.

Tirmo Bluesin musiikki on iskelmää, myös ”iskusävelmää”. Bändin omia suosikkeja ovat tango ja jenka. Yhtyeen musiikilliseksi esikuvaksi ei voi nimetä yhtä tiettyä orkesteria tai solistia. Tärkeimmät vaikutteet tulevat 1900-luvun puolivälistä, mutta ”yleisön signaaleita tulkiten” on yhtyeen repertoaria venytetty jossain määrin vielä 1970- ja 1980-luvuillekin saakka. Gravitaatiossa suurin hypetys lavan edessä tapahtuikin juuri 1970-luvun hittien, esimerkiksi Kirkan *Hetki lyö* -biisin tahdissa.

Keväällä Julkku punnerretaan taas ulos. Mutta jatkaako yhtye kevään rupeaman jälkeen? Miten käy Tirmo Bluesin? ”Suunnitelmia ei ole vielä kiinnitetty tähtiin, mutta en pidä ollenkaan mahdottomana, että vastusteluista huolimatta astuisimmekin vielä estradille. Eletään kuitenkin yksi Wappu kerrallaan, eikös niin?”

Johanna Mitjonen

Johanna Mitjonen

Julkun Tirmo Blues sai tytöt aivan villeiksi.

► Tirmon meininkiä:
www.youtube.com/watch?v=dhmzE3XwcqI

Innovaatioyliopiston säädekirja tekeillä

Neljänsillä rehtori-kahveilla keskustelun teemat pyörivät innovaatioyliopiston säädekirjan laatimisessa ja taideaineiden opetuksen tulevaisuudessa.

Johanna Mitjonen

Amukahvitilaisuus ”Minne menet innovaatioyliopisto?” järjestettiin Taideteollisen korkeakoulun, Kauppakorkeakoulun ja Teknillisen korkeakoulun ylioppilaskuntien yhteistyönä 7. helmikuuta Taideteollisessa korkeakoulussa. Tilaisuudessa pidettyä rehtoripaneelia ”Miten säilyttää moniarvoisuus korkeakoulujen yhdistyessä?” oli vetämässä SYLin entinen puheenjohtaja Lasse Mänistö.

Moniarvoisuutta käsittelevissä kysymyksissä TaiKin rehtori Yrjö Sotamaa puhui alojen yhdistymisen tuottavan kaikille osapuolille lisäarvoa. ”Ei ole pelkkää retoriikkaa, että kaikkien alojen, myös taiteen roolia tullaan kunnioittamaan tulevassa yhteistyöyliopistossa.” HSE:n Eero Kasanen sanoi, ettei maailmanluokan korkeakoulu voi pärjätä ilman taidetta. ”Kukin yksikkö tuo uuteen innovaatioyliopistoon oman erityisalan ja maailmanluokan osaamisensa, yhdessä tämä kollektiivi on entistä paljon vahvempi.” Kaikkien rehtorien mielestä taideaineiden opetus tulee seuraavan kymmenen vuoden aikana lisääntymään. Rehtorikahveilla kysyttiin myös KY:n ja TOKYOn tammikuisesta kannanotosta kolmen itsenäisen korkeakoulun kirjauksesta tekeillä olevaan säädekirjaan. TKK:n rehtori Matti Pursula piti Raimo Sailaksen raporttia lähtökohtana.

Kasasen mielestä yliopistojen hajautettu korkeakoulumalli vaikuttaa toimivan parhaiten. Hänestä tavoitteena tulisi suunnata hallintorakenteesta kohti moniäänistä, autonomisten yksiköiden joustavaa hallintomuotoa. Sotamaa puhui myös hajautetun koulumallin puolesta, joka takaisi autonomisten yksiköiden toimintavapauden. Paneelissa selvitettiin myös rehtorien suhtautuminen ylioppilaskuntien vaatimukseen opiskelijajäsenen osallistumisesta säädekirjan muotoiluun. Sotamaan mielestä tavoitteena tulisi olla mahdollisimman monipuolinen laatijakollektiivi. Elinkeinoelämän ja valtionhallinnon lisäksi siinä tulisi olla myös muiden tahojen, kuten opiskelijajärjestöjen nimeämiä edustajia ja alumnikunnan edustajia. Pursulan mielestä lähtökohtana olisi yliopistojen ulkopuolinen hallitus, johon ei kuulu yliopistojen sisäisiä tahoa-

Sofia Ziesler

Rehtori Pursula ei näe opiskelijajäsentä innovaatioyliopiston säädekirjan laatijoiden ryhmässä. ”Tämä siksi, ettei syntyisi ahtaita reviiiripuolustustais-toja.” Hänen mielestään opiskelijoita voitaisiin kuitenkin kuulla ulkopuolisina asiantuntijoina.

ja, ei henkilökunnan eikä opiskelijakunnankaan edustajia. Kasasen mielestä nyt vaikuttaa siltä, että voitaisiin valita myös laajempi ko-

oonpano, johon voisi tulla myös yliopistojen sisäisiä edustajia, kuten opiskelijoita ja henkilökuntaa.

"Make love, not innovations"

Yleensä niin kiihkottomasti edenneissä rehtorikahveissa nähtiin tällä kertaa elokuvataiteen opiskelijoiden mielenilmaisuja.

Taideteollisen korkeakoulun opiskelijoiden vastakarva oli näkyvästi esillä rehtorikahveilla. Elokuvakäsikirjoituksen opiskelija Juska Jutila huuteli rehtorien puheenvuorojen päälle ja vaati rehtoreita kertomaan, miksi säätiön hallitukseen ei haluta opiskelijoita. Yleisökysymysten aikana hän piti palopuheen, jossa muistutti TaiKissa olevan sekä taideaineita että taideteollisia aineita. Jutilan mielestä rehtori asettaa etusijalle selkeästi taideteollista alaa, eikä innovaatioyliopistolla ole siksi annettavaa esimerkiksi elokuva-

taiteen osastolle. Sotamaa vastasi kannattavansa TaiKin siirtymistä kaikkine osineen uuteen innovaatioyliopistoon. Tilaisuuden päätyttyä Lumesalin ulkopuolella jaettiin ”huippu-äpy”-lehteä, jossa julistettiin itsenäisen taideopetuksen, suomalaisen elokuvan ja jopa uskon demokratiaan kuolleen. Vihkossa oli muun muassa lause: ”Teollisia emme ole, innovatiivisia meistä ei tule. Olkaamme siis taiteellisia.” Kanteen oli valittu Frank Arnotoman sitaatti: ”Jos puu on mätä, on oksan irrottauduttava siitä ja lähdekö etsimään parempaa runkoa.” Tuotos jaettiin loppuun nopeasti, mutta ainakin Matti Pursulan käteen lehti saatettiin henkilökohtaisesti TaiKin käytävällä.

Johanna Mitjonen

Huippu-äpyn sarjakuvista selviää elokuvataiteen opiskelijoiden käsityksiä rikastavasta vuorovaikutuksesta ja haastavasta rajapinnasta.

Opiskelijat vaarassa jäädä ulos innovaatioyliopiston hallituksesta

Opiskelijat, opettajat ja henkilökunnan edustajat saattavat jäädä ilman äänivaltaa, jos uuden säätiömuotoisen yliopiston hallitus kootaan selvitysmies Raimo Sailaksen työryhmän vuoden takaisen esityksen mukaan.

Suurista korkeakoulupoliittisista linjauksista, kuten määrärahojen jaosta, opiskelijamääristä tai koulutusohjelmien tavoitteista päättäisi yliopiston ulkopuolinen hallitus, joka koostuisi valtion, tiedeyhteisön, elinkeinoelämän ja alumnikunnan valitsemista edustajista.

TKK:n rehtori Matti Pursula toteaa, että uudelle yliopistolle on

tärkeää valita strateginen hallitus, joka tekee yliopiston edun mukaisia päätöksiä ilman perinteistä reviirijattelua. Hän kannattaa ulkopuolista hallitusta. Yliopistoväen näkemys tulisi Pursulan mukaan huomioitua jatkossakin kokousasioiden valmistelun ja esittelyn kautta. Tutkimukseen ja opetukseen liittyviin asioihin pääsisi vaikuttamaan ennen kaikkea kunkin korkeakoulun tasolla.

Myös TKY:n hallituksen koulutuspoliittisista asioista vastaava Markus Heimonen tunnustaa, että hallituksen puhdas edustuksellisuus ei takaa parasta päätöksentekoa. Hän kuitenkin toivoisi ylioppilaskuntien ymmärrystä käytettävän hyväksi myös säätiöyliopiston hallituksessa. Kun puhutaan nykyisten opiskelijaedustajien roolista, Heimonen korostaa riippumattomuutta. ”Opiskelijoilla

ei ole ollut taloudellisia intressejä ja harvemmin esimies-alainen-suh-teita hallituksen muihin jäseniin.” KY ja TOKYO lausuiivat tammi-kuun lopussa, että ylioppilaskunnalla on oltava nimitysoikeus yhteen säätiön hallituksen jäseneseen. TKY ei lähtenyt mukaan kannanottoon, koska eri mieltä oltiin kannanotossa mainitusta niin sanotusta kolmen koulun mallista. Opetusministeri Sari Sarkomaa on ilmaissut kannattavansa opiskelijoiden jäsenyyttä innovaatioyliopiston hallituksessa. Vielä kuitenkin on epäselvää, ketkä lopulta saavat nimitysoikeuksia. Opetusministeriön työryhmä valmistelee parhaillaan säädekirjaa, jossa hallituksen valintatapa määritellään. Ensimmäinen hallitus valitaan viimeistään toukokuussa.

Sini Numminen

Kommentti Koulun penkille

Se, että korkeakoulun hallitus ei tällä hetkellä keskustele vaaditun strategisella tasolla, ei johdu siitä, että siellä istuu tutkimuksen ja opetuksen määrärahoista kiinnostuneita professoreita ja opiskelijoita. Yliopiston sisältä löytyy paljon näkemystä ja asiantuntemusta. Ongelman on aiheuttanut se, että hallituksen jäsenten on ennen kaikkea koettu edustavan taustaryhmään, esimerkiksi osastoa. Sanomiset

on tulkittu oman edun ajamiseksi. Toivottavasti uusi hallitus onnistuu paremmin toimimaan ideariihenä, kun nyt sisäiset ristiriidat oletetusti vähentyvät. Ulkopuolinen hallituksen jäsen voi nähdä asiat raikkaasta näkökulmasta, mutta häneltä tulee edellyttää huolellista asiaan paneutumista, kun koulun arkipäivä ei ole tuttu. Siinä mielessä ulkopuolisuus ei ole automaattinen pelastus. Jäse-

nen tulee osoittaa pätevyytensä ja innokkuutensa samalla tavalla kuin opiskelijaplantut nykyään joutuvat tekemään. Kelpoisuus osoitetaan vahvalla asiantuntemuksella: raportteja luetaan ja taustoihin tutustutaan päiväkaupalla. Luotamustoimi on samalla oppimiskokemus.

Sini Numminen

Kirjoittaja oli TKK:n hallituksen jäsen vuosina 2005 ja 2006

**KUKA
KETÄ HÄ
???**

**SYL:n 2008
hallituksen
koulutuspoli-
tiikasta vas-
taava jäsen
Eeva Myller**

Teekkareiden äänitorvi ylioppilaskuntien liitossa

Johanna Mitjonen

Ennen ylioppilaskunnassa toimimista Eeva oli hallinnon opiskelijaedustajana sähköosaston tieteellisessä neuvostossa.

Ehta teekkarityttö Eeva Myller hoitaa sinunkin edunvalvonta-asioitasi kuluvan vuoden Suomen ylioppilaskuntien liitossa.

Kuinka juuri koulutuspoliittiset asiat valikoituivat sinun tehtäväalueksesi SYLissä?

”Sovimme tehtävänjaosta hallituksen kesken. Hallitukseen oli valittu liittokokouksessa neljä kopo-taustaista ihmistä. Kerroin halustani työskennellä SYLissäkin juuri koulutuspoliittisten asioiden parissa — ja tässä ollaan.”

Miten työt ovat lähteneet käyntiin?

”Näin aluksi meillä on ollut aika epätavallisia viikkoja, on ollut koulutusta ja risteilyä ylioppilaskuntien uusien hallitusten kanssa. Nämä ovat vielä sekoittaneet rytmiä, joten tavallisiin töihin ei ole juuri päässyt käsiksi.”

Minkälaisia työpäiviä sinulla SYLissä on?

”Kokouksia loppuviikosta, aika paljon koneella istumista sekä ihmisten ja sidosryhmien tapaamista. Etenkin ylioppilaskuntien toimijoiden tapaaminen kuuluu työhön, esimerkiksi kopo-toimijoiden tapaamisen järjestämisenä.”

Kuinka nykyinen työsi eroaa tehtävästäsi TKY:n korkeakoulupoliittisen sihteerinä?

”Nyt hallituksen jäsenenä on paljon hallituksen yhteistä asiaa, kaikkien sektoreiden asioita käsitellään. TKY:llä keskityin enemmän juuri omaan alaani. Uutta työssä on linjausvastuu: jos on useita mielipiteitä, olen päättämässä hallituksen jäsenenä minkä linjan mukaan mennään.”

Miten erimielisyydet ratkaistaan? Äänestämällä?

”Joo, jos ei tule keskustelemalla yhteisymmärrystä, asioista äänestetään.”

Miksi hait SYL:iin?

”TKY:ssä on ollut pienenä perinteenä, että kopo-sihteerit hakee SYLin hallitukseen. Neljästä edeltäjästä kolme onkin mennyt vastaavaan tehtävään, joten kynnys hakea ei ollut niin suuri. Ensimmäisenä sihteerivuonna asiasta vitsaili, mutta toisen vuoden keväällä asiaa jo todella pohti, alkusyksystä 2007 ilmoittauduin halukkaaksi tehtävään. Työt kiinnostivat koska koulutuspolitiikka tempaa mukaansa. On hienoa päästä tekemään valtakunnallisella tasolla niitä asioita, joita on jo tehnyt paikallisella tasolla. En välttämättä työskentele tulevaisuudessaakaan opiskelemallani sähköalalla, vaan juuri yhteiskunnallisten asioiden parissa.”

Mitkä ovat omat henkilökohtaiset tavoitteesi SYL:ssä?

”Halu työskennellä opiskelijoiden parhaaksi. SYLissä haetaan ryhmätyötä ja kokonaisuutena. Itselläni on tehtävien hoidossa teekkarille tyypillinen panos-tuotos-suhde ajattelu.”

Olet ollut aktiivina sekä omassa killassasi että Teekkarityöissä. Mikä on saanut sinut toistuvasti mukaan erilaisiin järjestötehtäviin?

”Yhdessä tekeminen: yhdistyksissä ei tarvitse puurtaa yksin. Asioita saa myös aika helposti aikaan. Järjestötoiminta on aina kiinnostanut, olin jo lukiossa oppilaskuntani hallituksessa. Fuksina mietti onko pätevä

lähtemään kiltatoimintaan mukaan, mutta siihen tarvitaan eniten juuri innostusta. Toiminta vie aina mukanaan.”

Mitä SYLissä on nyt meneillään?

”Vuoden suurin teema on yliopistolain muutos. SYL hakee opiskelijoille toimivaa mallia, joka näkyy esimerkiksi siten, että töitä tehdään opiskelijaedustuksen säilymisen puolesta yliopistojen hallinnossa. Myös ylioppilaskuntien aseman kirjaaminen käsiteltävään lakiin on käynnissä. Hallinnon opiskelijaedustuksen valinta on ajateltu kirjattavan ylioppilaskuntien tehtäväksi. Myös YTHS:n aseman vakauttaminen kuuluu lakimuutoksen alle. YTHS:n rahoituksesta on jatkuvasti pientä epävarmuutta. SYL kannattaa automaatiojäsenyyttä, joka on osaltaan turvaamassa YTHS:n säilymistä. SYL siis pyrkii vaikuttamaan lain luonnokseen ennen sen menemistä keväällä 2009 eduskunnan käsittelyyn.”

Mitä muita teemoja vuoden aikana tullaan käsittelemään?

”Opiskelija-asumisen tukemisen saaminen valtionbudjettiin on valittu yhdeksi asiaksi. Myös opintotuen kehittäminen on aiheena, SYLiltä on valmistumassa teesit siitä, kuinka tukea tulisi jatkossa kehittää.”

Pystyykö SYL reagoimaan nopeasti?

”Kädet eivät ole sidottuja, joten jos tilanne tulee, laitetaan asian käsittelyyn resursseja, ja muita asioita sivuun siksi aikaa.”

Johanna Mitjonen

Persoonallisuustesti

Kahvi, tee vai kaakao?

Kahvi

Kuka näyttelisi itsestäsi kertovassa elokuvassa pääroolia?

Scarlett Johansson

RWBK ja Teekkarityöt pelasivat jalkapalloa, kumpi voitti?
Teekkarityöt!

POLYTEEKKARI
Tervetuloa
Polyteekkarin
saunailtaan!

Toimitus on järjestämässä tapahtumaa johon voi tulla kuulemaan kun diplomi-insinööri kertoo työstään toimittajana. Helsingin Sanomien taloustoimituksessa työskentelevä Olavi Koistinen kertoo omasta polustaan teekkarista toimittajaksi 6.3. klo 19.00 Otarannassa.

Tule kuuntelemaan! Tilaisuus on avoin kaikille kiinnostuneille. Esityksen jälkeen voi vaihtaa ajatuksia lehden teosta naposteltavan parissa sekä saunassa, joten ota pyyhe mukaan.

› Ilmoittaudu osoitteeseen
toimitus@polyteekkari.fi

Tekniikka elämään -kampanjalla rahaa perustutkimukseen

Kampanjan pääteemoille, digita-lisaatiolle ja energiatekniikalle jo useita lahjoituksia.

Johanna Mitjonen

TKK julkisti innovaatioyliopiston säätiön rahoituskampanjan rinnalle toisen varainkeruukampanjan nimellä *Tekniikka elämään* 4. helmikuuta. Sen tavoitteena on hankkia yrityksiltä ja yhteisöiltä lisärahoitusta digitalisaation ja energiatekniikan tutkimusohjelmien kehittämiseksi ja niiden nostamiseksi kansainväliselle tasolle. Molemmat teemat ovat TKK:n viime vuonna lanseeratun strategian pääteemoja.

Tilaisuuden avasi rehtori **Matti Pursula** puheenvuorollaan, jossa hän painotti TKK:n menestystekijöiden tunnistamista ja tutkimusrahoituksen lisäämistä. Kampanjavaltuuskunnan puheenjohtaja **Jorma Ollila**

painotti, että Tekniikka elämään -kampanja ei kilpaile innovaatioyliopiston varainkeruukampanjan kanssa, koska vahvempi TKK tekee tulevasta innovaatioyliopistosta paremman toimijan.

Useat alan yritykset tekivät Saha-rakennuksessa pidetyssä tilaisuudessa merkittäviä lahjoituksia. Fortum lahjoitti kolme miljoonaa euroa ja Nokia 2,5 miljoonaa euroa. Sekä Konecranes että UPM-Kymmene lahjoittivat kampanjaan miljoona euroa. Teknologia-ollisuuden 100-vuotissäätiö lahjoitti kampanjalle 10 miljoonaa euroa ensisijaisesti digitalisoitumisen tutkimuksen edistämiseksi. Myös Espoon kaupunki lahjoitti TKK:lle 600 000 euroa tutkimusohjelmia varten. Lisäksi Kone, Metso, SanomaWSOY, TEK ja Wärtsilä ovat tukeneet TKK:n kampanjaa. TKK:n varainhankintakampanja jatkuu vuoteen 2009 asti. Kampanjan tavoitteena on saavuttaa 20 miljoonaa euroa.

TKK:n Energia-tutkimusohjelma

Tutkimusohjelman tarkoituksena on tuottaa perustutkimuksen kautta teollisuuden ja elinkeinoelämän käyttöön tuotteistettavissa olevia kotimaisia ja kansainvälisesti kilpailukykyisiä energiateknisiä sovelluksia. Ohjelman tarkoituksena on vahvistaa tutkijakoulutusta ja mahdollistaa TKK:n sisäistä yhteistyötä eri laitosten tutkijoiden välillä, sekä kehittää yhteistyötä suomalaisen energiateollisuuden kanssa kotimaisen kilpailukykyyn kasvattamiseksi ja osaamisen kehittämiseksi.

Multidisciplinary Institute of Digital Engineering (MIDE)

Tutkimusohjelman tehtävänä on edistää ICT:n, eli tieto- ja viestintäteknologian mahdollisuuksien hyödyntämistä uuden ajattelun luomiseksi kaikessa tekniikassa. Yhdessä alan opetuksen vahvistamisen kanssa tutkimusohjelman tavoitteena on parantaa suomalaisen teollisuuden, tutkimuksen ja koulutuksen kilpailukykyä globaaleilla markkinoilla.

TKK kerää miljoonalahjoituksia innovaatioyliopistoon varainkeruukampanjallaan

Valtion ja elinkeinoelämän lisäksi myös järjestöt lahjoittavat säätiöön. Minkälaisia näkemyksiä heillä rahoittajina on siitä, minkälaisia uuden yliopiston painopisteiden tulisi olla?

Syksyn avajaispuheessaan rehtori **Matti Pursula** ilmaisi ajatuksensa siitä, että hallituksen olisi tuettava enemmän innovaatioyliopiston valmistelua. Tukemisella tarkoitettiin hyvin konkreettista asiaa: rahaa. "Huolimatta rehtorien tekemistä esityksistä, ei uuden yliopiston kehittämiseen toistaiseksi ole osoitettu muuta kuin vähäinen yhden miljoonan euron valmisteluraha vuodelle 2008."

Vaikka yliopistolainmuutos myllää yliopistojen rahoituspohjan perusteellisesti, valtion rahoitusvastuu yliopistojen julkisen tehtävän hoitamisesta säilyy. Valtio ilmoittikin sitoutuvansa innovaatioyliopiston säätiön rahoitukseen joulukuun loppupuolella odotetunlaisesti. Valtio on varautunut uuden innovaatioyliopiston säätiövarallisuuden muodostamiseen yhteensä 500 miljoonalla eurolla vuosina 2008–2010. Edellytyksenä kuitenkin on, että muut rahoittajatahot osoittavat säätiölle vähintään 200 miljoonaa euroa.

Termi "muut rahoittajatahot" tarkoittaa juuri sitä paikkaa, mihin Veijo perusinsinööri tyypillisesti työllistyy: elinkeinoelämään.

Myös järjestöt ovat kunnostautuneet lahjoittajina: joulukuussa innovaatioyliopisto sai lahjoituksia niin tekniikan, kaupan kuin taiteen järjestöiltä. Tekniikan akateemisten liitto TEK, Suomen ekonomiliitto SEFE ja Teollisuustaiteen liitto Ornamo tekivät kukin lahjoituksen. Yhteisessä tiedotteessaan järjestöt kertoivat pitävänsä innovaatioyliopiston perustamista erittäin tärkeänä kansallisen innovaatiojärjestelmän kehittämisen kannalta. Myös opetuksen kehittämiseen otetaan tiedotteessa vahvasti kantaa sanomalla esimerkiksi, että "opetuksen laadun kannalta on tärkeää, että opiskelijoita on opettajaa kohden korkeintaan kymmenen". TEKin näkemyksen mukaan on erittäin tärkeää, että innovaatioyliopistoon syntyy uudenlainen oppijakeskeinen opetus- ja oppimiskulttuuri. "Opetuksen on oltava toimintona yhtä arvostettua kuin tutkimus. Aidosti kansainvälinen, poikkitieteellinen ja suvaitseväinen tekniikan, kauppatieteen ja taiteen osaamisyhteisö on Suomelle huomattava kilpailuvaltti", sanoo yksikönjohtaja **Kati Korhonen-Yrjänheikki** TEKistä.

Kyselykierroksella järjestöistä irtoaa hyvin samankaltaisia kannanottoja siitä, miksi kukkaron nyörejä innovaatioyliopistolle avataan. Ornamossa tulevaisuuden toivotaan tuovan muotoilun opiskelijoille tuotantotalouden ja ekonomin ymmärtämistä, insinööreille ja ekonomisteille taas muotoilun ajattelun ymmärtämistä. SEFEn mielestä uudet osaamisrajpinnat luovat edellytyksiä innovaatioille. Myös siihen uskotaan, että Suomeen voi uuden yliopiston myötä syntyä todella huippuyliopisto: koulutus- ja tiedeyhteisö, joka pystyy kilpailemaan kansainvälisellä tasolla huippututkijoista, opettajista ja lahjakkaista opiskelijoista. "Yhdistymisellä on kuitenkin saatava aikaan selkeä laatutason nousu, mikä edellyttää resurssien ja toimintavapauden lisäämistä sekä uusia johtamismalleja. Samalla on löydettävä ne

osa-alueet, joissa yhdistyvät korkeakoulut ovat yhdessä vahvempia, ja edustavat samalla oman tieteenalansa huippua kansallisesti ja kansainvälisesti," järjestöstä kerrotaan.

SEFEn mielestä tulevassa innovaatioyliopistossa onkin tehtävä valintoja. "On keskeytettävä aloihin, joissa jo nyt ollaan lähellä maailman huippua, kuten rahoitus ja kansantaloustiede. Samoin on panostettava aloihin, jotka ovat suomalaisia vahvuuksia, kuten ICT:n hyödyntäminen, johtaminen sekä hyvinvointipalvelut. *Service science* on puolestaan osa-alue, jossa Suomella on kaikki mahdollisuudet nousta maailman huipulle tutkimuksessa ja tuotekehityksessä," SEFEn toimitusjohtaja **Katrina Harjuhahto-Madetoja** sanoo.

Miljoona euroa säätiölle lahjoittaneesta TEKistä kerrotaan myös, että säätiöpääomaan osallistumalla TEK toivoo näyttävänsä mallia valtion ja jo mukana olevien yritysten lisäksi muille sidosryhmille ja kannustavansa näitäkin osallistumaan säätiöpääomaan.

Kommentti

Microsoft yhdeksi lahjoittajaksi tulevaisuudessa?

Hiljattain pääministeri **Matti Vanhasen** tavatessa Yhdysvaltain-matkallaan Seattlessa Microsoftin hallituksen puheenjohtajan **Bill Gatesin**, Gates ilmaisi kiinnostuksensa Microsoftin mukana oloon Suomeen perustettavassa innovaatioyliopistossa. Rohkea tulkitsisi tässäkin lausunnossa lupauksen rahavirrasta. Gates oli tapaamisessa todennut, että Suomen suunnitelma yhdistää useita yliopistoja yhdeksi isoksi yliopistoksi on hieno ajatus, johon myös Microsoft aikoo osallistua lähtemällä mukaan johonkin tutkimushankkeeseen.

Johanna Mitjonen

Johanna Mitjonen

Talent Finder avaa ovia osaajille

Meri Laitinen

Hotelli Kämpin peilisalissa lanseerattiin perjantaina 1.2. uudenlainen menetelmä nuorten kykyjen ja työnantajien yhteensaattamiseksi. *Talent Finderin* tarkoituksena on sijoittaa korkeakouluista juuri valmistuneet tai muutaman vuoden työelämässä olleet nuoret lupaukset heille parhaiten sopiviin yrityksiin erityisen koulutusohjelman avulla. Yrityksen tavoitteena on vastata tulevaan työvoimapulaan ja olla Suomen johtava nuorten osaajien rekrytointikanava.

Tilaisuudessa keskusteltiin laajasti vastavalmistuneiden uramahdollisuuksista, tutkinto-ohjelmien ja työelämän vuorovaihtuksesta sekä opiskelijoiden odotuksista työnantajaa kohtaan. Peilisalissa puhuivat People Management -yrityksen toimitusjohtaja **Jorma Minkkinen**, Koneen henkilöstöjohtaja **Kerttu Tuomas**, yrittäjä **Toni Virkkunen**, professori **Hannu Olkinuora** Tampereen tiedotusopin laitokselta sekä Talent Finder -yrityksen toimitusjohtaja, **Samu Tolvanen**.

► Puheenvuorot voi käydä katsomassa kokonaisuudessaan yrityksen sivuilta: www.talentfinder.fi.

Mikä Talent Finder?

► Talent Finder on osa liikkeenjohdon konsultointiin erikoistunutta People Management -yhtiötä. Ohjelman idea on löytää nuorille ja lahjakkaille tekijöille työtä, ja vastaavasti yrityksille niiden kaipaamia huippuosajia. Talent Finder -ohjelmaan osallistuva käy läpi henkilökohtaisen motivaatio- ja osaamisanalyysin, minkä jälkeen alkaa neljän kuukauden mittainen valmennusohjelma. Valmennusjaksoon kuuluu muun muassa yritysvierailuja ja seminaareja. Päämääränä on löytää jokaiselle osallistujalle sopiva työnantaja.

Osallistuminen Talent Finderiin on työnhakijalle ilmaista, yritykset puolestaan maksavat ohjelmaan osallistumisesta 10 000 euron kertamaksun. Ohjelmaan voi hakea 11.2. alkaen osoitteessa www.talentfinder.fi, josta löytyvät myös hakukriteerit. Hakijoita otetaan ensimmäiselle kierokselle 200, ja valittu ryhmä aloittaa syyskuussa.

Panelistit saivat tilaisuuden päätteeksi perjantaipullot. Kädenpuristajina Jorma Minkkinen ja Toni Virkkunen, taustalla Hannu Olkinuora.

Kannattaako hakea?

Talent Finder kuulostaa hyvältä, mutta miksi vastavalmistunut diplomi-insinööri hakisi töiden sijasta harjoitteluohjelmaan? Kysymme Talent Finderin toimitusjohtaja Samu Tolvaselta muutaman kiperän kysymyksen.

T-median teettämässä Työnantajamaine 2007 -kyselyssä TKK:n opiskelijavastajista 97 % ilmoitti työnantajan valintaperusteeksi työtehtävien kiinnostavuuden ja 91 % mahdollisuuden oppia uutta. Miten Talent Finder varmistaa, että partneriyritykset vastaavat näihin tarpeisiin? Minkälaisia kriteereitä teillä on partneriyrityksille?

”Partneriyritysten tulee sitoutua pitkäaikaiseen yhteistyöhön, joka ylittyy yli mahdollisen rekrytinnin. Talentin sitouttaminen yritykseen vaatii partnereilta toimivia johtamisprosesseja ja tehtävänkiertoa, jolloin yk-

silöiden osaamista päästään kasvattamaan molempia osapuolia hyödyttävällä tavalla. Työtehtävien monipuolisuutta ei voi tarpeeksi korostaa. Talenttien on saatava mahdollisuus kehittää osaamistaan erilaisissa tehtävissä. Vaadimme partneriyrityksiltä aitoa halua kehittää talenttien osaamista ja sitoutumista näihin ehtoihin.”

Onko ohjelmaan jo ilmoittautunut yrityksiä? Missä vaiheessa hakijoille kerrotaan mitkä yritykset hankkeessa ovat mukana?

”Ohjelmassa on jo partnereita, mutta nimet julkaistaan vasta, kun kaikki osapuolet ovat hyväksyneet partnerisopimuksen vaatimukset. Mukana on yrityksiä, jotka ovat erityisen kiinnostuneita insinööreistä ja diplomi-insinööreistä.”

Meri Laitinen

Paneelikeskustelun pyörteissä Jorma Minkkinen, Toni Virkkunen, Hannu Olkinuora, Kerttu Tuomas ja Samu Tolvanen.

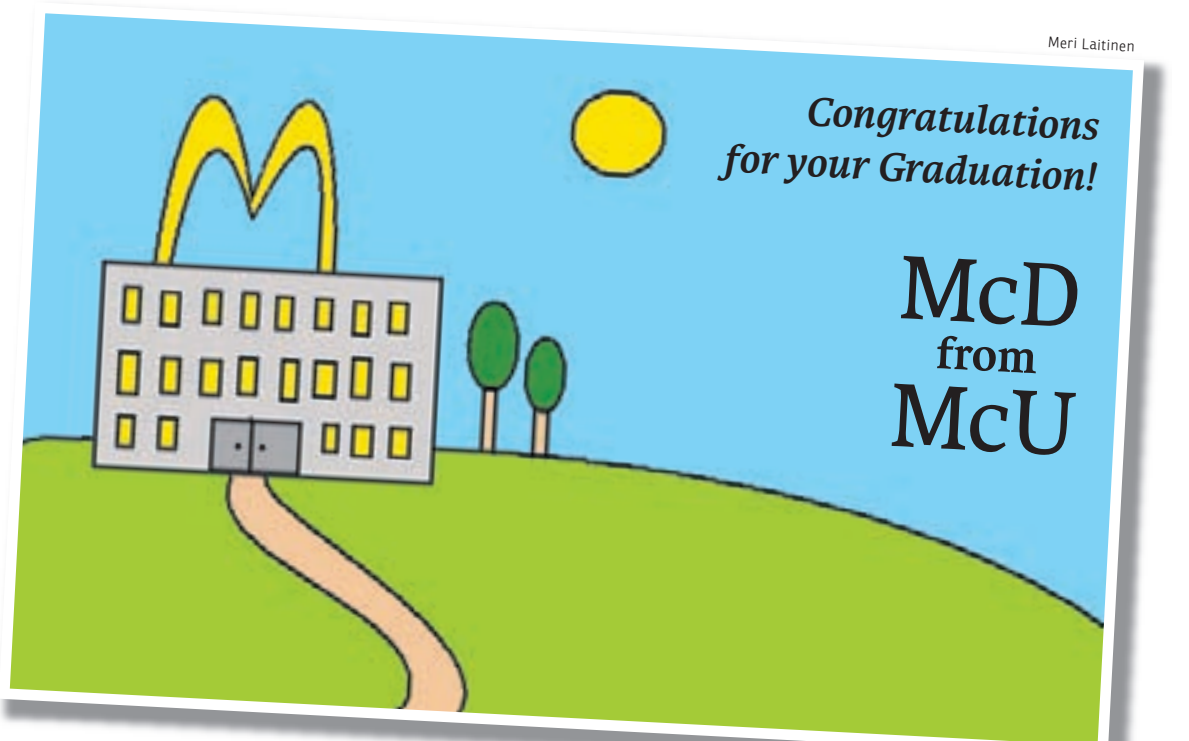
Tutkintoja hampurilaisyliopistosta

Meri Laitinen

BC uutisoi tammikuun lopulla pikaruokaimperiumi McDonaldsin saaneen oikeuden antaa virallista toisen asteen koulutusta Isossa-Britanniassa. Tarkoituksena on yhdistää yleisemmän tason teoriaopiskelu käytännön oppimiseen: parhaillaan pilotoitavalla vuoropäällikkö-kurssilla opiskellaan esimerkiksi kaikki ravintolan pyörittämiseen tarvittavat taidot perustoiminnoista markkinointiin ja taloushallintoon.

McDiplomeja on katsottu sekä hyvällä että pahalla: yrityksen järjestämän koulutuksen on kiiteltu olevan työelämälähdistä ja käytännönläheistä, toisaalta Mickey D:n jakamien tutkintojen pelätään olevan sisällöltään liian heppoisia jatkokoulutusta ajatellen.

McDonalds ei ole mikään keltanokka koulutusasioissa: yhtiö perusti jo 1960-luvulla legendaarisen Hamburger Universityn Illinoisin osavaltioon. Hampurilaisyliopistossa opiskelee vuosittain yli 5 000 opiskelijaa, ja kaiken kaikkiaan purilaisopistosta on valmistunut jo 80 000 pikaruokaosaajaa. Talentti on myös makkärille avainsana: edesmenneen perustajan, Ray Krocin, sanoin ”If we are going to go anywhere, we’ve got to have talent. And, I’m going to put my money in talent.”

Meri Laitinen

HUIPPU-URHEILIJAT KESKUUDESSAMME

Voiko opiskelun ja kilpaurheilun yhdistää?

PENKKIURHEILIJA tietää, että huippu-urheilijat ovat usein noin parikymppisiä nuoria. Tartanilla pomppivalla omanikäiselläsi atleetilla voikin olla *second life*, jota opiskeluksikin kutsutaan.

Teksti Sofia Zießler

Kuvat Elmo Allén

Saara Pekkarinen, 22, on kestävyysjuoksija ja kolmannen vuosikurssin materiaalitekniikan opiskelija. Viime viikolla Saara juoksi 80 km ja hiihti lisäksi kolmena päivänä. ”Välipäiviä ei tarvitse välttämättä olla ollenkaan”, hymyileväinen Saara kertoo. Monelle vastaavalla tarmolla rehkivälle urheilijalle tällainen tahti kostautuu vammoina, jotka voivat olla hyvinkin ilkeää sorttia. ”Ei minulla ole ollut koskaan oikein mitään, paitsi toissa talvena luupiikki jalassa. Silloin saatoin kuitenkin onneksi hiihtää, kun ei voinut paljon muuta tehdä. Olisihan sitä ehkä voinut levätä silloin enemmän”, Saara miettii.

Saara rakastaa aamulenkkejä. ”Sellainen puolen tunnin lenkki aloittaa päivän loistavasti, ja kun tulee takaisin, on ihanaa laittaa puuro ja kahvi tulemaan.” Aamulenkkien ideaan kuuluu, että illalla on syönyt kunnolla, muuten alkaa heikottaa. Pakettiin kuuluu myös tajuton reippaus. Suomen talvi koettelee urheilunhaluisen jaloja luonteenpiirteitä loskakeileillään ja kaamoksellaan, eikä Saarella ole edes Gore-Tex-lenkkareita. ”Joskus ei ehkä huvittaisi niin kovasti lähteä ulos lenkille, mutta aina se lopulta palkitsee”, Saara toteaa. ”Kunto nousee, pysyy terveenä ja jaksaa käy-

dä koulua. Lenkkeily on omaa aikaa ja jälkeenpäin on sellaisessa flow-tilassa”, hän perustelee. Huonoista puolista ei taida olla syytä puhua.

Saaran matkat ovat 800 m (2:11:86), 1500 m (4:24:40), 3000 m (9:55) ja 5000 m (18:04). Tällaisella juoksukunnolla Saara on saavuttanut 22-vuotiaiden sarjassa 5000 metrillä kultaa, 1500 metrillä hopeaa, Kalevan Kisoissa 1500 metrillä pronssia, ja lisäksi Saara on päässyt osallistumaan maastojuoksun EM-kisoihin Espanjassa. Urheilu nielaisee aimo palan opiskeluaikaa. ”Minulle olisi ollut hankalaa saada ne 60 opintopistettä vuodessa, jotka kai olisi pitänyt”, Saara kertoo. Kesäisin Saaran ongelmaksi ovat muodostuneet kesätyöt: ”Ei kukaan halua ottaa töihin vähäksi aikaa, eikä minulla ole kokokesäisiin hommiin mahdollisuutta.”

Saara tunnustaa, ettei koe opiskelevansa haavepajassaan. ”Lääkis on aina vähän mielessä. Ja olen minä muutenkin enempi humanisti.” Saara meinaa tehdä kandin ensi vuonna: nyt hänelle on kertynyt 130–140 opintopistettä. ”Sitten pitää katsoa uudestaan, mitä alkaa tehdä. Meidän pääaineista minua ei kiinnosta oikein mikään.” Saarelle tulee huono omatunto TKK:n parhaamisesta, ja hän alkaa silotella sanojaan: ”On tämä tosi hyvä paikka opiskelijalle, hyvät palvelut ja ruoka.” TKK:lle Saara päätyi omien sanojensa mukaan puulaisen isoveljensä suostuttelemana. ”Ihan ajatteleminen minä tänne tulin.” Kun pääsykokeisiin ei pidä lukea, kynnys oli Saarelle pieni. Kunnan koulutus pitää olla, sen on Saara kotoaan oppinut.

Phuksivuotenaan Saara oli enemmänkin mukana opiskelijaelämässä, ja liikuntatoimikunnassa hän oli toisena opiskeluvuotenaan. Juhlimisesta Saara tuumaa hyväntuulisesti, että ”on ne bileet jo aika nähty”. Hän jatkaa vielä opiskelun sosiaalisesta puolesta: ”Täällä juoksee ihan kaikki — lenkkikaveria ei ole vaikea saada etenkin miehistä.” TKK:lla on hyvä olla juoksija.

"Totta kai epäröinnin hetkiä on ollut, mutta se, mikä urheilijan pitää mukana, on halu asettaa itselleen haasteita."

Korkeushyppääjä **Oskari Frösén**, 32, on kuusinkertainen suomenmestari hallikisoissa, kuusinkertainen Kalevan Kisojen kultamitalisti, finalisti kaksissa EM-kilpailuissa ja yksissä MM-kilpailuissa sekä 19-vuotiaiden Euroopan mestari vuodelta 1995. Oskari opiskelee puulla TKK:lla ja on osallistumassa Pekingin olympialaisiin.

Millä sijalla opiskelu on huippu-urheilijan prioriteettilistalla? "Kyllä urheilun on pakko olla ykkösenä, jos haluaa pärjätä", Oskari toteaa leppoisasti. Tämä lieneekin itsestään selvää, sillä huippu-urheilussa ei ole lahjattomia ja kaikki joutuvat treenaamaan.

Oskari tuli TKK:lle syksyllä 2006, kun opinnot Oulun yliopiston teknillisessä tiedekunnassa alkoivat olla liian jäissä. "Urheilijan ei ole mitenkään kätevää asua Oulussa, koska kotimaan kilpailut keskittyvät paljon pääkaupunkiseudulle", Oskari kertoo. Helsingissä on toinenkin etu, nimittäin Helsinki-Vantaan lentokenttä: harvempi lento menee suoraan Oulusta maailmalle. Viime vuonna kisat vetivät miehen Suomen lisäksi Ruotsiin, Hollantiin, Serbiaan, Japaniin, Italiaan ja Tšekkiin.

On kumma, että Oskari on ylipäänsä ennättänyt haastateltavaksi. Edellisellä viikolla se tuskin olisi ollut mahdollista: "Juuri nyt on hallikausi päällä, eli

minulla on kiireisintä, mitä koko vuoden aikana vain voi olla. Maanantaista tiistaihin olin Göteborgissa kisaamassa, sitten käväisin kotona ja viikonlopun olin Italiassa." Tällä tavalla Oskari myös tienaa rahaa "pienen elannon verran". Paremminkin sitä poikisi tosin olympialaisista, jotka voivat johtaa mainossopimuksiin ja starttirahoihin.

Kiinnostavatko tavalliset teekkarijutut huippu-urheilijaa? Opiskelijaelämää Oskari on saanut maistaa Oulussa, mutta Otaniemessä se on jäänyt vähemmälle. "Sanotaan niin, että minulla voisi olla nyt enemmän opintopisteitä, jos olisin valinnut Oulussa jotain toisin", Oskari vihjailee. Opiskelijaelämässä on hänen mukaansa hyvää se, että "saa tutustua ihan erilailla ihmisiin". Lisäksi se on hyvää vastapainoa kaikelle muulle. Vastapainosta hän puhuu myös kuvaillessaan, miksi urheilu on niin hienoa. Toisaalta Oskarin tasaisen urheilijan motivaatiota ei enää selitetä pelkällä vastapainon tarpeella, kysymys on myös jostain muusta. "Totta kai epäröinnin hetkiä on ollut, mutta se, mikä urheilijan pitää mukana, on halu asettaa itselleen haasteita ja katsoa, mihin omat rahkeet riittää." Aina voi parantaa — urheilijan mieli on kyltymätön.

Oskari kertoo opiskelevansa täysin oikeaa alaa. "Esimerkiksi lääkis tai valtsikka eivät olisi tuntuneet yh-

tään omalta jutulta. Teknilliset alat sen sijaan ovat aina kiinnostaneet ja matemaattiset aineet ovat tuntuneet kaikista mielekkäimmiltä." Oikeita alan töitä Oskari on myös ehtinyt tehdä.

Yleisurheilu on Oskarin mielestä mahtavan simpeliä: siinä mitataan vain metrejä ja sekunteja. Kuka tahansa voi mennä kentälle kokeilemaan, miten kroppa kestää. Oskarilla se on kestänyt korkeushyppyä 15-vuotiaasta lähtien. Tällä hetkellä miehen halliennätys on 231 cm ja ulkona sentin vähemmän. Saa nähdä, mihin kroppa taipuu Pekingissä.

Kymmenen vuotta opiskeltuaan Oskarilla on opinto-rekisterissä noin 200 pistettä, jotka normiahkera tavisopiskelija kerää itselleen reilussa kolmessa vuodessa. Mukavan ja rauhallisen oloinen mies ei kuitenkaan ole mikään putkitutkintobroileri, vaan hän on suunnannut suunnattoman sisunsa urheiluun — viivästyneet opinnot hänelle suotakoon. Sitä paitsi Oskarin vasemmassa nimettömässä kimaltaa kihlasormus, mikä osoittaa sen, että mies on voittanut kultaa muuallakin kuin yleisurheilun arvokisoissa.

"Voimistelu on estetiikkaa. Se on kuin kauneus täyttäisi sinut kokonaan."

Sofia Inkeroinen, 23, on neljännen vuosikursin kalliorakentamisen opiskelija ja intohimoinen voimistelija. Sofia on omistanut sydämensä sataprosenttisesti voimistelulle: lukuun ottamatta opiskelua ja työskentelyään Pöyryllä, hän kertoo ammentavansa kaiken voimistelusta. "Voimistelu on estetiikkaa. Se on kuin kauneus täyttäisi sinut kokonaan", Sofia kuvailee. Pietarissa syntynyt Sofia aloitti voimistelun kuuden vanhana Venäjällä, ja harrastus jatkui perheen muutettua Turkuun hänen ollessaan 8-vuotias. "Arvostan edelleen kovasti sitä, kuinka vaativia ja edistyneitä lajissa ollaan Venäjällä", Sofia miettii. Hänelle tuli Suomessa aluksi motivaatiovaje, kun tšekäläinen voimistelumeininki tuntui lattealta itänaapurin verrattuna. "Minua on usein harmittanut se, että Suomeen muutettuani meni pari kriittistä vuotta vähän hukkaan. Jos olisin treenannut ne yhtä ahkerasti kuin muuten, olisin voinut yltää aivan huipputasolle", Sofia arvelee. Menestystä on silti ollut: tärkeimmäksi saavutukseksi Sofia mainitsee SM B -tason hopean vuodelta 2002.

Teini-ikäisenä Sofia panosti täysillä rytmiseen voimisteluun. "Syyllistin itseäni siitä, etten ollut aikoinaan harjoitellut tarpeeksi", Sofia muistelee. Harjoitukset olivat viidesti tai kuudesti viikossa, 2–3 tuntia kerrallaan. "Isä hieroi jalkoja treenien jälkeen", Sofia kertoo huoltojoukoistaan. 16-vuotiaaksi saakka Sofia oli rytmisessä voimistelussa ja vaihtoi sitten joukkuevoimisteluun, jossa hän jatkoi vielä pari vuotta balettitaanssin lisäksi. Sitten hän lopetti kilpailemisen.

Sofia tulee perheestä, jossa akateemisuutta arvostetaan todella paljon. Hän on käynyt latinapainotteisen Turun Klassikon lukion, joka omalta osaltaan opetti hänet ihailemaan jaloja oppilaitoksia. Sofia vaikuttaa tarmokkaalta ja huolelliselta persoonalta kaikessa, mihin hän ryhtyy. "Voimistelu on minulle

tosi tärkeää. Voin elää sitä samaan aikaan, kun hankin itselleni akateemisen koulutuksen", hän kertoo. TKK ei siis sodi hänen voimisteluintoansa vastaan, vaan sopii hyvin kuvioon. Hän kertoo pitävänsä opiskelusta ja alansa töistä Pöyryllä. Sofia kertoo innoissaan haaveilevansa diplomityön tekemisestä Pöyrylle sekä monista jännittävistä kansainvälisistä projekteista, joissa voisi hyödyntää kielitaitoa ja jo hankittua asiantuntemusta. Kieliä hänellä on melkoinen arsenaali: suomi, ruotsi, venäjä, englanti, latina sekä TKK:lla aloitettu kiina.

"En ole perusteekkari", Sofia miettii suhteutustaan opiskelijayhteisöön. Hänellä on kyllä ystäviä TKK:lla, mutta esimerkiksi kiltatoiminnassa hän ei ole pahemmin ollut mukana; sen sijaan Sofia on tykännyt olla Teekkarityöissä. Yhden asian hän tietää varmasti — sen, ettei hänestä tule ikiteekkaria.

Sofialle urheilun maailma on mielettömän rikas ja antoisa. "Se on rajaton: jos pääset urheiluun sisään, se on sama, kuin saisit leveyden, korkeuden, syvyyden ja ajan lisäksi viidennen ulottuvuuden", Sofia analysoi. "Tärkeintä elämässä on, että on intohimoa. Ihminen, jolla on sitä, on menestyvä."

Sofia on nykyään itse voimistelussa valmentajan ja tuomarin roolissa. Päätös roolivaihdoksesta tuntuu tulleen oikealla hetkellä. Kaikella on aikansa. "Olen saanut olla osana urheilua, olen juurtunut siihen. Nyt saan elää sillä, mitä osaan", hän toteaa onnellisena. Sofia onkin poikkeuksellisen onnellinen tilanteeseensa: kun puheeksi tulevat mahdolliset vaihto-oppilashalut, hän kertoo, ettei nyt missään nimessä haluaisi heittää kaikkea hyvää täällä pois ja aloittaa tyhjän päällä tuntemattomassa. Ulkomaille ehtii töiden kanssa takuulla vielä myöhemminkin. Sofia osaa tarttua hetkeen ja arvostaa sitä, mitä hänellä on.

Otaniemessä järjestettäviin SELL-kisoihin enää kolme kuukautta

Esi-ilmoittautumisten perusteella luvassa kunnan kisat

Ensi toukokuussa Espoon Otaniemessä järjestettävän XXIV SELL Student Games -tapahtuman, tuttavallisemmin SELL-kisojen, esi-ilmoittautuminen päättyi pari viikkoa sitten. Tammikuun loppuun mennessä ilmoittautuneiden määrä hipoo 1 300 osallistujaa — mukana 51 yliopistoa, korkeakoulua tai ammattikorkeakoulua kotimaasta sekä 11 eri Euroopan maasta.

Suosituimmat lajit täyttyvät vauhdilla. Esimerkkinä tästä minifutis, jossa miesten turnaukseen ilmoittautui heti maksimimäärä eli 16 joukkuetta. Myös muut joukkuelajit ovat keränneet paljon osallistujia. Yksilölajeissa osallistujia on ilmoittautunut varhaisessa vaiheessa erityisesti yleisurheiluun ja uintiin. Mukaan mahtuu vielä hyvin, sillä järjestäjät odottavat kisoihin noin 1 800 – 2 000 osallistujaa.

"Tosi hienoa nähdä, että kiinnostus kisoihin on vilkasta jo näin varhaisessa vaiheessa", sanoo kisojen pääsihteeri **Piritta Forsström**. "Täytyy kuitenkin muistaa, että nämä ovat vasta esi-ilmoittautumisia, joten luvut varmasti sahaavat vielä molempiin suuntiin kevään aikana. Tarkempia lukuja tiedämme sitten maaliskuun lopulla, jolloin varsinainen ilmoittautuminen kisoihin päättyy." Mattimyöhäisetkin pääsevät mukaan hieman korkeammalla osallistumismaksulla aina huhtikuun loppupuolelle asti, joten vielä on hyvin aikaa kerätä kavereita ja ilmoittautua mukaan yhteen ensi kevään huikeimmista opiskelijatapahtumista.

Kahdentoista lajin kisat

■ SELL-kisat ovat osallistujamäärältään yksi tämän vuoden isoimmista ja kansainvälisimmistä opiskelijaurheilutapahtumista Suomessa. Kisat ovat myös osa Espoo 550 -juhlavuotta.

► TKK:n opiskelijat voivat ilmoittautua urheilijaksi kisoihin TKY:n liikuntasihteerin Sonja Sahlstenille (liikuntasihteerit@tky.fi), joka toimii TKK:n joukkueenjohtajana.

► Jos kilvoittelu ei kiinnosta, mutta haluat mukaan mielettömään kisafilikseen, on kisajärjestelyissä tarjolla mukavia isoja ja pieniä tekemisen paikkoja. Ilmoittaudu vapaaehtoiseksi kisojen nettisivuilla: www.sellgames2008.com.

Tuotekehitystä ja ahaa-elämyksiä Kalifornian auringon alla

Stanfordin-vuosi koului suomalaisopiskelijoista timantinkovia ammattilaisia.

Teksti Decode-ryhmä

Jo kolmen vuoden ajan ovat suomalaisopiskelijat saaneet kokeilla siipiään Kaliforniassa yhdessä maailman parhaista yliopistoista. Kansainvälinen tuotekehitysprojekti huippuluokan yritykselle Atlantin yli tehtynä koettelee osaamista, taitoja ja hermojakin, mutta opiskelijat vakuuttavat yhteen ääneen kaiken olevan sen arvoista. Stanfordin-kokemuksen jälkeen kukaan eikä mikään ei ole ennallaan — tästä eteenpäin kaikki on mahdollista!

Suomalaisopiskelijoille on auennut elämänsä tilaisuus tutustua todellisen huippuyliopiston tarjoamiin mahdollisuuksiin ja luoda suhteita tuotekehityksen kovimpiin ammattilaisiin sekä akateemisella että yrityspuolella. Useasti palkittu Engineering 310 -kurssi on jo kolmenkymmenen vuoden ajan ollut Stanfordin yliopiston lippulaivakurssi tuotekehityksessä. Prototyyppien rakentaminen ja tuotteiden testaus ovat kurssilla avainasemassa. Monet kurssin suorittaneet ovat päätyneet toimeksiantajayrityksiin töihin, ja osa on perustanut oman yrityksen. Vuodesta 2005 mukana on vuosittain ollut joukko suomalaisopiskelijoita. Hanketta koordinoi monitieteinen Decode-tutkimusryhmä, joka Taideteollisen korkeakoulun, Helsingin kauppakorkeakoulun ja Teknillisen korkeakoulun tuella aloitti opiskelijayhteistyön Stanfordin yliopiston kanssa kolme vuotta sitten.

Suomalaiset osallistuvat kurssille osana noin kahdeksanhenkistä tiimiä niin kutsuttuina globaaleina partnereina. Tämä tarkoittaa sitä, että Suomen ja Stanfordin opiskelijat muodostavat yhteisen tiimin ja ovat viikoittain videokonferenssiyhteydessä keskenään. Hajautetun tiimityöskentelyn lisäksi suomalaisopiskelijat pääsevät Stanfordiin ensin syksyllä lyhyemmäksi ajaksi ja myöhemmin keväällä pidemmäksi, useamman kuukauden mittaiseksi ajaksi. Kurssi huipentuu kesäkuussa asiakasyritykselle pidettävään loppupresentaatioon ja Design Expe -näyttelyyn, jossa opiskelijat esittelevät työnsä tuloksia. Kurssin yrityskumppaneita ovat muun muassa suurimmat autonvalmistajat ja elektroniikkajäät. Suomalaisryhmät ovat tähän mennessä työskennelleet Panasonicin, Nokian ja BMW:n kanssa. Tänä vuonna globaaleina opiskelijoina mukana on kahdeksan suomalaista kahdessa eri tiimissä.

Toistaiseksi suomalaisopiskelijoita on ollut kurssilla mukana Taideteollisesta kor-

keakoulusta, Teknillisestä korkeakoulusta, Turun kauppakorkeakoulusta, Helsingin kauppakorkeakoulusta ja Lahden muotoiluinstituutista. Suomalaisten opiskelijoiden tuoma poikkitieteellinen näkemys ja monialainen kokemus on herättänyt Stanfordin yliopistossa ihmetystä, kiinnostusta ja ihastusta. Tavasta poiketen suomalaisille opiskelijoille annettiin viime vuonna lukuisen kiitosten lisäksi myös Stanfordin viralliset todistukset. Stanford haluaa myös jatkaa yhteistyötä suomalaisten opiskelijoiden kanssa. Tänä vuonna E310-kurssin professorit tarjosivat globaalin partneriuden lisäksi neljälle suomalaiselle opiskelijalle mahdollisuuden lähteä Stanfordiin koko vuodeksi. Nämä neljä opiskelijaa osallistuvat kurssille ”stanfordilaisina” opiskelijoina neljässä eri tiimissä globaaleina vastapuolinaan Meksiko, Sveitsi ja Ruotsi. Myös yhteistyöyritykset ovat olleet vakuuttuneita suomalaisten ryhmien työpanoksesta. Esimerkiksi BMW asetti osallistumiselleen vaatimukseksi saada ryhmäänsä nimenomaan suomalaisopiskelijoita.

”Opiskelukulttuuri on Stanfordissa hyvin erilainen kuin Suomessa. Tekemisen meininki ja virheistä oppiminen ovat jääneet siitä päällimmäisenä mieleen. Kurssin suoritettua minulla oli sellainen olo, että kaikki on mahdollista”, kertoo **Laura Laaksonen**, joka osallistui E310-kurssille viime vuonna. Myös **Lotta Hassilla** on samansuuntaisia muistoja kurssilta: ”Stanfordissa oli ihan mieletön energia. Siellä mentiin eikä meinattu, ja se teki minuun lähtemättömän vaikutuksen. *Fail often to succeed sooner* oli vallitseva mentaliteetti, eli virheitä ei pelätty, vaan niitä suorastaan kehoitettiin tekemään. Minun mielestäni muun muassa tämä nimenomainen draivi on syynä siihen, miksi Stanfordissa syntyy niin paljon hyviä juttuja ja miksi se on yksi maailman johtavia yliopistoja.”

”Opiskelijoista pidetään myös todella hyvää huolta. Syrjäytymisen riski on minimoitu monella tavalla. Myös suhteet professoreihin ovat läheiset. Kävimme kahden professorin kotona illallisella niiden viiden viikon aikana, jotka vietin Stanfordissa. En ole Suomessa opiskellessani seitsemän vuoden aikana kokenut mitään vastaavaa”, jatkaa Laaksonen. Hän valmistui hiljattain TKK:sta ja aloitti jatko-opinnot Helsingin kauppakorkeakoulussa. Hänen kahden ystävänsä kanssa keväällä 2007 perustama yritys Laika-Design Oy sai myös uutta tuulta purjeisiinsa Stanfordin-kokemuksista. Tällä hetkellä yritys teettää TKK:lla tuotekehitysprojektia, jossa kehitetään laitetta koirien hyvinvoinnin edistämiseen. Yritys myös suunnittelee ja markkinoi tekstiilipientuotteita koirarotukohtaisilla kuoseilla. ”Stanfordin-kokemus on vaikuttanut merkittävästi ammatilliseen itsetuntooni ja asenteisiini, jotka ovat olleet

Lilli Palasto, Teemu Vaarakallio

Beachvolley-matsi kampuksen asuntolan pihalla.

kynnyskysymyksiä yrityksen toiminnan aloittamisessa ja kehittämisessä”, kertoo Laaksonen.

Myös syyskuussa perustettu S.E.O.S. Design Oy sai vauhtia E310-kurssilta ja IDBM-koulutusohjelman aikaisista kokemuksista. Lotta Hassi, **Pekka Kumpula** ja **Teemu Vaarakallio** ovat käyneet E310-kurssin ja kuuluvat äskettäin perustetun S.E.O.S. Design Oy:n osakkaisiin. ”S.E.O.S. Design on viiden International Design Business Management (IDBM) -ohjelman suorittaneen opiskelijan perustama yritys, joka tarjoaa tuote- ja palvelukonseptointia”, kiteyttää Kumpula. ”Lähtökohtana kaikkeen on poikkitieteellinen tiimi, jolla on kyky katsoa asioita samanaikaisesti monesta näkökulmasta. Toisena lähtökohtana on kestävä kehityksen arvojen huomioon ottaminen suunnittelutyössä. Tällaisista hankkeista meillä on aiempia, positiivisia kokemuksia.” Tällä hetkellä yritys tekee ensimmäisiä asiakasprojektejaan ja panostaa omaan tuotekehitykseensä ja prosessien kehittämiseen. ”Poikkitieteellinen tiimi on yrityksemme moottori”, sanoo Hassi. ”Olemme kaikki nähneet ja kokeneet tällaisen ryhmän voiman ja mahdollisuudet, mutta myös työkaluja erityislaatuisen tiimityöskentelyn tueksi tarvitaan.”

Teemu Vaarakallio, teollisen muotoilun opiskelija Taideteollisesta korkeakoulusta kuvailee kokemustaan seuraavin sanoin: ”Mielestäni pari kuukautta Stanfordissa olivat erittäin hyödyllinen ja kiinnostava tilaisuus päästä kokemaan yhden amerikkalaisen huippuyliopiston opiskelukulttuuria. Varsinkin muotoilun opiskelijalle tämä projekti oli hyvä paikka päästä testaamaan osaamistaan haastavassa tuotekehityspro-

jektissa. Samalla tuli kokemusta siitä mikä on muotoilijan rooli tuotekehitysryhmässä, jossa pääasiallisesti mukana oli mekaniikkainsinöörien alkuja, ja kulttuurissa jossa sana design ymmärretään hieman eri tavalla kuin meillä pohjoismaissa.” Vaarakallio osallistui E310-kurssille viime vuonna.

Lilli Palasto kiittelee Stanfordin kurssin henkeä: ”310-kurssin kokemukset ovat vahvistaneet käsityksiäni siitä että poikkitieteellisten ryhmien ja luovuuden välillä on selkeä yhteys. Näkökantojen erilaisuuksien tuomien ulottuvuuksien ymmärtäminen ja ideoiden yhdessä eteenpäin kehittäminen olivat parhaimmillaan hyvin innostavaa toimintaa.” Palasto painottaa yliopistojen ja yritysten välisen yhteistyön ajankohtaisuutta: ”Onneksi myös arkkitehtiosastolla nähdään tämänkaltaisten projektien mahdollistama suunnittelijoiden välinen yhteistyö tärkeänä. Sekä muotoilijoiden että arkkitehtien toimenkuva on laajentunut koskemaan moninaisempia projektinjohto-, kehitys- ja suunnittelutehtäviä. Poikkitieteellisen ja mannertenvälisen suunnittelun vaiherikkaus sekä intensiivisen projektin hallinta antoivat konkreettisia eväitä työelämään”. Palaston mukaan 310-kurssilla opiskelijoiden ja opettajien vuorovaikutus on horisontaalisempaa ja monella tavalla osallistuvampaa kuin Suomessa: ”Kansainväliset kontaktit sekä opiskelijoiden, tutkijoiden että professorien kanssa tulevat varmasti luomaan tärkeän yhteistyöverkoston myös tulevaisuuden varalle. Oli hienoa olla osa 310-perhettä.”

➤ Jos olet kiinnostunut kurssista tai haluat lisätietoa, ota yhteyttä Decode-ryhmän Pia Helmiseen: pia.helminen@tkk.fi.

Vaihtaripostikortti

ts.

Toisin sanoen

Lauri Pakkanen

Kirjoittaja on ollut edustajiston jäsen jo liian monena vuonna, mutta uskoo silti muutoksen voimaan.

Vastuunpelko on viisauden alku?

Muistan viime kesältä istuskelleeni erään oikean laidan opiskelijapolitiikon kanssa mietiskellen edustajistovaalistrategioita. "Mikä vittu teitä teekkareita oikein vaivaa?" oli kysymyksenä useastikin, kun kävimme läpi espoolaisen ylioppilaskunnan toimintaympäristöä ja vaikuttimia. Kärkevä kysymys ajoi takaa sitä tosiasiaa, ettei teekkareita tunnu kiinnostavan yhteiskuntapolitiikka, varsinkaan puolueiden kautta.

Tätähän tämän lehden palstoilla on aikaisemminkin pohdittu. Valittavasti oma viides säätyymme ei enää taida aina ymmärtää paasikiveläistä tosiasiaa, jossa kaikki alkaa tosiasioiden tunnustamisesta. Vai kuinka moni meistä voi väittää, ettei millään yhteiskunnallisella asialla ole merkitystä hänen tulevaisuutensa kannalta? Yhteiskunnassa, joka on rakentunut voimakkaasti progressiivisen verotusjärjestelmän ja hyvin itsenäisen kuntatalouden varaan.

Ihmisten pitäisi ikävuosina 21–23 olla poliittisesti aktiivisimmillaan. Suurin osa TKK:n opiskelijoista on tämän ikäisiä. Ja missä teekkarit ovat aktiivisia? Viinan juonnissa?

Tietokoneiden virittelyssä? Virtuaalisten virikkeiden kautta suoritettavassa onanoinnissa? Ainakin itse pärjään hyvin näistä lajeista kahdessa.

Mielenkiintoiseksi asian tekee se, että teekkarit itse haluavat rajata omia osallistumisen ja vaikuttamisen mahdollisuuksiaan. Milloin meidän ei pidä huuhailla HYY:n ta-

paan, milloin ei sekaantua Espoon asioihin, useimmiten ei ainakaan sitä ja eikä tätä. Toisteltu mantra on, että TKY voi ottaa kantaa vain "tekkareita suoraan koskettaviin asioihin". Tietenkin älykkäimmät lukijat nyt pohtivat, että mikä on sellainen universaali kaikkia tekkareita koskeva asia, johon kantaa sitten uskallettaisiin ottaa. Tai var-

sinkin, että kuka sen määrittää? Edustajisto? Eikös sen into ole yleensä rajoittunut siihen, että Dipoli-bileiden 1203 euron tappioon on pitänyt löytää syyllinen. Kyse on siis ylioppilaskunnasta, jonka tasearvo on Helsingin Sanomien mukaan 82,5 miljoonaa euroa.

TKY:n talouden- ja omaisuudenhoitopolitiikassa luki aikanaan (en ylläty, jos edelleenkin), ettei TKY edes ajattele ryhtyvän liiketoimintariskin omaavaan toimintaan. Teekkareilta on nyt siis kielletty erilaisten sisältökokonaisuuksien ohella jo niiden ajattelukin. Ja samaan hengenvetoon joku ihmettele, miksei tekkareita kiinnosta.

Ja missä teekkarit ovat aktiivisia? Virtuaalisten virikkeiden kautta suoritettavassa onanoinnissa?

Nykyään tuntuu kyllä siltä, että myös poliittiset liikkeet ovat menettäneet toivonsa tekkareiden suhteen. Ehkä lähestymistavan muuttamisesta voisi olla hyötyä. Vain vaalien alla tarjottavat flajerit eivät riittäne innostamaan yhteiskunnan ongelmien syvempään pohdiskeluun. Ellei nyt roskaamisongelman.

Nuorisobarometrin mukaan vajaa 70 % alle 29-vuotiaista uskoo, että nuoret voivat vaikuttaa oman kuntansa tai kaupunkinsa asioihin. Koska kyselyn otoksessa oli nuoria tasaisesti ympäri Suomea, lienee tulos pätevä myös tekkarien kohdalla. Eli myös teekkarit uskovat, että voisivat vaikuttaa, mutta eivät halua tehdä asian eteen mitään? Miten siis voisi monipuolistaa tekkareiden ajatusmaailmaa, pakokeinoja? Olin jo lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelmaa tehtäessä viime kesänä sitä mieltä, että yksialayliopistoihin pitäisi saada pakolliseksi yhteiskunnallisia opintoja. Sitä mieltä olen edelleenkin.

Mutta ei tästä jämähtäneisyydestä voi vain tekkareita syyttää. Opiskelija- ja nuorisoliikkeet ovat usein monia kertoja parhaamaan akateemista maailmaa konservatiisempia. Nuorten pelko vallan mukanaan tuomasta vastuusta on huimaa. Esimerkiksi äänestysikärajan laskemisessa tuntuvat nuoret olevan suurin ryhmittymä, joka sitä vastustaa. "Ei nuori voi tietää, ketä pitää äänestää". Status quon säilyttäminen on toki turvallista. Ei tarvitse miettiä. SYL:n liittokokouksessa kaatui ehdotus kuntien valtuustokausien rajaamisesta kahteen, jotta niiden ikävinoumaa saataisiin purettua. Olisihan se hurjaa. Tehdä muutosta.

Onneksi vanhenemme.

POLYTEEKKARI
Tule avustamaan Polyteekkaria!

Innostaako kirjoittaminen, kuvaaminen tai piirtäminen? Tule tekemään kanssamme joka toinen viikko ilmestyvä Polyteekkari.

Puuttuuko POLYstä juttuja joita haluaisit sieltä lukea? Tule kirjoittamaan sellaisia!

Polyteekkari kaipaa juttuja kaikkiin osioihinsa: uutisiin sekä lehden vaikiopalstoille. Voit myös tehdä vaikkapa jutun jostakin ajankohtaisesta teekkarikulttuurin ilmiöstä.

► **Laita juttuideoita osoitteeseen: toimitus@polyteekkari.fi**

TEKNIIKAN IHMEITÄ

Antonov An-225 Mriya

PITUUS: 84 m

SIIPIN PINTA-ALA: 905 m²

PAINO TYHJÄNÄ: 175 tonnia

LENTOONLÄHTÖPAINO: 600 tonnia

TOIMINTASÄDE: 14 000 km

Vuonna 1989 Neuvostoliitto oli mätänemässä sisältä, mutta kulissit olivat kunnossa. Ainakin Pariisin ilmailu näyttelyssä kun länsimaaisista ilmailuammatteisista, -harrastelijoista ja lehdistöstä koostuva yleisö sai eteensä mahdollottoman tuntuksen näyn. Le Bourgetin lentokentälle laskeutui kertakaikkiaan niin jättiläismäinen lentokone, että läntisten lentoyhtiöiden ylpeys, Boeing 747 Jumbojet näytti sen rinnalla piskuiselta. Ja niin kuin siinä ei olisi tarpeeksi, lentokone kantoi selässään avaruussukkula, joka oli, tietysti, suurempi kuin amerikkalaisten vastine.

Unelma nousee siiville

Kyseessä oli Antonov An-225, suurin koskaan rakennettu lentokone. Nato antoi sille kutsumanimen *Cossack*, kasakka, mutta venäläiset kutsuvat sitä ukrainankielisellä nimellä *Mriya*, unelma. Mriya oli seurausta Neuvostoliiton avaruushjelman mittasuhteiden kasvusta. Uusi avaruussukkula ja sen massiivinen kantoraketti Energija, oman aikansa suuri sekin, vaativat kantokyvyltään ennennäkemättömän rahtikoneen.

Mriyan rahtitila on hämmäntävän suuri. 70 metriä pitkään ruumaan mahtuu maailman yleisimmän matkustajalentokoneen, Boeing 737:n, runko kokonaisena. Lentokoneen omistava Antonov-yhtiö vuokraakin sitä nykyisin lentokuljetustehtäviin, jotka ovat muille lentokoneille yksinkertaisesti mahdottomia. An-225 on kuljettanut muun muassa vetureita, voimalaitosten osia ja ruokakuljetuksia, joilla on voitu torjua kokonainen nälänhätä kerralla.

Huolimatta koneen sisätilojen koosta, se ei pysty toteuttamaan alkuperäistä tehtäväänsä, avaruussukkulan ja kantoraketin

osien kantamista, muuten kuin ottamalla ne selkäänsä. Tämän vuoksi Mriyassa on erikoinen, kaksiahaarainen peräsin. Nytemmin lentokone on kuitenkin vapautettu rakettien rahtaamisesta, sillä Neuvostoliiton konkursi lopetti sekä avaruussukkulan että Energijan käytön.

Täyteen lastattuna Mriya painaa valtaisan 600 tonnia, siis saman verran kuin neljä sinivalasta. Sellaisilla taakoilla kiitoradan ja renkaiden kestäkyky on erittäin vakavasti otettava kysymys. An-225:n päälaskuteline muistuttaa enemmän jättiläismäisen täysperävaunurekan teliä kuin lentokoneen pyöriä. Yhteensä kone liikkuu maassa 32 renkaalla, joista tavallisuudesta poiketen muutkin kuin nokkapyörät kääntyvät. Tuloksena on rullassa yllättävän ketterästi kääntyvä kone. Hieman yllättäen lentäjät kertovat Mriyan olevan nimensä veroinen myös ilmassa.

Mriyaa kuljettaa kuusi kappaletta ZMKB Progress D-18 -suihkuturbiinia, jotka tuottavat yhteensä 1,3 meganewtonia työntövoimaa. Tämä vastaa 140 tonnin painon

aiheuttamaa painetta. Toimintasäde on käytännössä koko maapallo ilman välilaskuja.

Lehdistö on viimeaikoina kiinnittänyt erityistä huomiota uuteen superjumboon A380. Tämä yhteiseurooppalainen lentokonejättiläinen kampsi vuonna 2005 Boeingin 747:n maailman suurimman matkustajakoneen jalistalta. Mriyan asemaa A380 ei kuitenkaan uhkaa, paitsi ehkä peräsinen korkeudella. Kaikilla muilla mittareilla An-225 on edelleen suurin.

Ainoa potentiaalinen kilpailija oli eksentrisen ilmailumiljonäärin Howard Hughesin puurakenteinen H-4 Hercules vuodelta 1947, mutta sekin häviää Mriyalle sekä pituudessa että painossa. Joka tapauksessa H-4 lensi vain kerran, eikä sitä ikinä otettu käyttöön.

An-225 oli tarkoitettu sarjatuotettavaksi, mutta vain yksi lentokelpoinen yksilö ehti valmistua. Toinen runko ehdittiin saada kokoon, mutta se on seisonut toimeettomana kaikki nämä vuodet Neuvostoliiton romahduksen jälkeen. Antonovilla suunnitellaan toisen yksilön rakentamista valmiiksi ja ottamista käyttöön, sillä globalisoituvassa maailmassa Mriyalle tuntuu riittävän töitä niin paljon kuin sen selkä vain katkeamatta kestä. Ja se on paljon.

Pekka Tuominen

Automaster Oy produces software and related services for the automotive business.

We are among the leading suppliers in Europe in this field. Our company employs more than 150 professionals in Finland, Sweden, the United Kingdom, Russia and Estonia. Our head office and the main part of our product development are located in Finland.

AUTOMASTER
DRIVES YOUR BUSINESS

Yhdessä saavutamme enemmän.

Tiimityöllä menestykseen! Voisitko sinä olla yksi meistä?
Kiinnostuitko? Tutustu meihin tarkemmin: www.storaenso.com/students

Organizational activities as a part of student life

The Helsinki delegate in BEST Presidents' Meeting

"La proxima parada es Valladolid." This is my stop. I hope I can find the bus station easily, because I have way too much to carry with me. Maybe I shouldn't have bought the fourth bottle of Minttu at the Helsinki airport...

I was on my way to the 13th BEST (Board of European Students of Technology) Presidents' Meeting, an international congress in Valladolid, Spain. Luckily the bus station was quite near, so I didn't have to walk a lot. I sat on a bench to catch my breath. The meeting point was the bus station of Valladolid, but I had no idea who I was supposed to meet there: the organizers or other participants of the congress. As usual, I had trusted my good luck and hadn't printed out any contact information. I wanted to believe that people would keep to agreed schedules, which is not necessarily wise when speaking of Spanish people and their perception of time.

It was 15 minutes to the time we were supposed to meet, when a group of people speaking English passed me by and went straight to the local bar. I was then sure they were the other delegates coming to the meeting, and I turned out to be right. The bus trip from Valladolid to Carrion de los Contes went quickly, mostly due to a small amount of alcohol in the blood stream and chatting with the other delegates. There were 150 of us in all. This is going to be nice four days, I thought.

SELF-PROMOTION AND HANDIWORK

The first day was quite official: 150 delegates were dressed up nicely and ready to start the formal part of the meeting. Since money doesn't grow on trees, organizations need sponsors to keep the business running. During the day, sponsors of the Board of European Students of Technology introduced themselves and promoted their companies. In a situation, where none of the companies relate to my field of studies, I would have normally fallen asleep, but some of the companies actually gave really interesting and dynamic presentations, and discussed working life in general.

The day ended with a job fair, and for those, who weren't interested in joining a discussion group with the company representatives, there was an engineering competition. Since there were no companies from my field of studies, I chose the competition. We were divided in groups and had to compete in building a

ship that would go furthest powered by the wind from a hairdryer. Among the raw materials we had, were scissors, paper, board, and tape. To build a ship like that in a limited amount of time requires group work skills, creativity, and time management abilities.

PLENARY SESSIONS AND TOO MUCH VODKA

"Welcome to the 13th BEST Presidents' Meeting in Carrion de los Contes, Spain", said the speaker at the plenary. "Before we start, let's have a wake-up game. Please stand up and follow me. It goes like this: thumbs up, elbows behind, cross your legs, sutsisatsisutsisatsisatsaa!"

You have to be kidding, I thought. Are we in kindergarten? This was supposed to be a formal gathering of international engineering students, where I was the representative of the BEST Helsinki local group! By the end of the game, however, I have to admit I was laughing out loud. Actually the game was pretty funny and woke me up a bit more.

During the four plenary days we had lots of different kind of sessions. The international board of BEST presented what they had been doing since they were elected half a year ago. We also had lots of proposals and presentations that we discussed and then voted on during the last day. For example, we discussed if our organization had to be in closer contact with UNESCO, if we needed a new logo, and if we wanted to take more cities and universities into our organization. Local BEST groups presented some of the activities they had had, and there were discussion groups concerning BEST-related topics, training sessions, and, of course, parties in the evening.

The plenary sessions were at times interesting, at other times not so interesting. I got bored especially when we were arguing about — oh, I mean discussing — some of the proposals of BEST. The thing is that some people love the sound of their own voice, and they repeat themselves over and over again. Some discussions would have continued forever if the chairman hadn't cut the speech.

One day we had a two-hour training session. Everyone signed up for a session of their choice: leadership, motivation, presentation skills, etc. I wanted to attend a class on self-motivation, since I thought it would be of use especially when it came to my studies. When I looked at the registration list, however, it was completely blank. Not wanting to be the only participant, I signed up for another group: "How to motivate others". Also, the instructor of that group was a friend of mine,

All the delegates sitting in the plenary during voting session.

so I was curious to see what the session was like.

The wake-up game we had on the fourth day didn't make me very happy. It was basically the same game we had on the first day, but the lyrics were different: "lets drink some vodka, lets drink it a lot, let's keep the balance, don't pee in your pants, I need some water". This time I didn't laugh, because I had had my fair share of vodka the previous night.

BEST AND YOU

You might think now what on earth the BEST Presidents' Meeting has to do with you. Well, here's what:

BEST Helsinki is a part of TKY's international affairs office, and as members of TKY you all belong to BEST Helsinki and benefit from the complementary education BEST offers. The decisions we make can affect you too, and now you have a higher probability to get into BEST's courses, since we have two new member groups: one in Sarajevo and one in Kiev.

The BEST Helsinki logo (a map of Europe and a rabbit) will disappear in a year, because we voted on a new visual identity and it was approved. The new image is said to remind of the Klingon logo from *Star Trek*, but the three stars symbol actually represents the three basic columns

of BEST: students, universities, and companies.

Companies really emphasize extra curricular activities: being active in organizations or associations, hobbies, interests etc. Although the knowledge we gain in schools and universities is important, I think even more important are the skills we learn from being a part of different organizations: presentation skills, social skills, negotiation skills, working in groups, working under pressure etc. These skills stay with us — theoretical knowledge can easily be forgotten.

Anne Meriluoto

The author is the president of BEST Helsinki

Opiskelija, tilaa YP

Ei ole Yhteiskuntapolitiikka-lehti kallis normaalistikaan, mutta **opiskelijat saavat sen puoleen hintaan**: kuuden numeron vuosikerta yhteensä 15 euroa eli 2,5 euroa per yli satasivuinen numero. Tilaa heti, niin ehdit saada maaliskuun alussa ilmestyvän ykkösnumeron. Siitä löytyvät mm. seuraavat tekstit:

Roope Uusitalo: Onko pätkätöiden yleistyminen totta vai tilastoharhaa?
 Christoffer Tigerstedt et al.: Suomen ruotsinkielisten nuorten juomatavat
 Anne Laiho & Tarita Ruoholinna: Terveystieteen ammattilaisten koulutuspuhe
 Heikki Hiilamo & Markku Lankinen: Miksi äänestysprosentti on laskenut?
 Pirkko-Liisa Rauhala: Berliini
 Marja-Leena Perälä et al.: Omaisen apu kotihoidossa
 Ilpo Tiihonen: Pätkäfilosofin päiväkirjasta

Tarkempia tietoja löydät osoitteesta www.stakes.fi/yp. Siinä ovat mm. tuoreimman lehden sisällys, arkisto vuodesta 1998 lähtien sekä kaksi blogia: päätoimittaja Matti Virtasen *Zeitgeist* sekä erikoistutkija Tuukka Tammen vetämän nuorten tutkijoiden ryhmän *Yhteiskuntablogiikka*.

Tilaukset: www.stakes.fi/julkaisut;
 faksi (09) 3967 2450;
 puh. (09) 3967 2190

Vapaa sana

Kerro mielipiteesi, hauku, kehu, kurnuta. Sana on vapaa ja julkaisukynnsys olematon. Jos sinä luet tätä, lukevat muutkin!
→ toimitus@polyteekkari.fi

TKY:n oltava nykyistä avoimempi ylioppilaskunta

» TKY hakee taas lukkaria johtamaan ylioppilaskunnan sitsilaulantaa, mistä TKY:n viikkotiedotteessakin taannoin muistutettiin. Samalla esiin nousi ikävällä tavalla, kuinka erilaisilla suljetuilla erityisryhmillä on ylioppilaskunnassa selkeitä etuoikeuksia muihin teekkareihin nähden.

Pysyväispäätös 30 nimittäin määrää, että toinen TKY:n lukkareista tulee olla Polyteknikkojen Kuoron jäsen, mitä on melko vaikea perustella millään hyvällä syyllä. Kuten tunnettua on, ei PK:n jäseneksi ole asiaa naisilla, ja koska kuoron toiminta on varsin intensiivistä ja aikaa vievää, ei tuohon joukkoon voi liittyä moni muuten laulutaitoinen ja -intoinen. Näin siis tietä TKY:n lukkariksi on epäoikeudenmukaisesti siloiteltu PK:n jäsenille muita helpommaksi.

Tämä nimenomainen asia ei ole merkitykseltään suuren suuri, mutta ilmiö sen taustalla on haitallisempi. TKY:n päätöksenteko ja toimintatavat ovat kaikkea muuta kuin läpinäkyvät; tavallisen rivijäsenen on käytännössä mahdotonta seurata edarissa tai TKY:n jaostoissa käytävää keskustelua ja mm. ylioppilaskunnan budjettiin on todella vaikea päästä käsiksi saati sitten selvittää mihin rahat todella on käytetty.

Mielestäni teekkareiden tämän hetken suurimpia haasteita on saada oma ylioppilaskuntansa toimimaan nykyistä avoimemmin ennen suuren ja mahtavan innovaatioylioppilaskunnan perustamista: jos teekarit vievät pieniä erityisryhmiä suosivan ja avoimuutta karttavan järjestökulttuurinsa uuteen ylioppilaskuntaan, tulee se tukehtumaan eri ryhmien väliseen kinasteluun ja valtataisteluun heti alkumetreillä. Jos haluaa muuttaa toimintaa avoimemmaksi ja tasa-arvoisemmaksi TKY:llä löytyisi, parannusten tekeminen olisi hyvinkin helppoa.

Tämän voisi aloittaa vaikka TKY:n lukkarista. Pysyväispäätös nro. 30 kun voitaisiin hyvin poistaa tai edes muuttaa muotoon "toinen lukkareista valitaan Polyteknikkojen kuorosta tai Dominantesta", jolloin TKY ei enää olisi tässä asiassa räikeästi mm. naisia syrjivä.

Nimim. Tero Teemunpoika Teekkari

Hyvät opettajat ovat kullanarvoisia -taululle uusi paikka

» Kuljinpa eräs päivä korkeakoulumme pääarakennuksen aulassa, ja huomioni kiinnittyi Olli ja Jussi Hanhiron van suunnittelemaan Hyvät opettajat ovat kullanarvoisia -tauluun. Taulu todellakin on idealtaan tuore ja tekkarihenkisen hauska, kuten TKY sitä sen valmistuessa suitsutti, mutta mielestäni se ei kuitenkaan täytä kilpailun vaatimusta huomioida taulun ympäristö.

Toisin kuin väitetään, taulu nimenomaan varastaa arvokkaasta aulasta liikaa huomiota. Syykin on varsin yksinkertainen: taulun valon väri on aivan liian kova ja kylmä Alvar Aallon suunnittelemaan valaistukseltaan muuten kovin tunnelmalliseen tilaan. Aallon, niin kuin myös monien muiden arkkitehtien, kuten Leiviskän, töissä keskeistä on valaistuksen harmoninen vaihtelu, joten Opettaja-taulun hyökkäävä (led?)valo rikkoo aulan ehkä tärkeimmän arkkitehtonisen elementin pahasti. Vaikutusta voi verrata vaikka siihen, että Finlandia-talon kylkeen vedettäisiin muutama kirkkaanoranssi viiva.

Ollin ja Jussin taulu on itsessään erittäin hieno; se vain on nyt väärässä (Alvar Aalto -säätien suojelomassa?) ympäristössä. Niinpä se mielestäni pitäisi sijoittaa uudelleen paremmin sille sopivaan paikkaan, tai sitten taulun valon väriä ja voimakkuutta pitäisi muuttaa radikaalisti.

Nimim. Perusteekkari Junttinen

Menomeiningit

Menopalstalla julkaistaan teekkarien yhdistyksien tapahtumia sekä toimituksen harkinnan mukaan muita teekkareille suunnattuja tapahtumia. Toimitus pidättää oikeuden muokata ja lyhentää tekstejä sekä tulla kuokkimaan tapahtumiin.

→ toimitus@polyteekkari.fi

Automaatio- ja systeemitekniikan kiltta

Pe 15.2. Ystävänäpäiväsitsit, Smökki. Sitsataan perinteikkäästi TiKin ja Athenen kera Smökissä, jatkot Otakaari 20:ssä.

Ti 19.2. klo 16 Killan vuosikokous, AS2-sali. Virallisuuksien jälkeen jatkoillaan OK20:n isolla puolella. 26.-27.2. UraTiKAS-rekrytointitapahtuma. Yritysten edustajat kertovat firmoistaan ja työmahdollisuuksista. Jatkot keskiviikkona Rantsulla.

Kemistikilta

Ke 13.2. Lumisota. pHuksien perinteinen lumisota fyysikkoja vastaan. To 21.2. SKS-sitsit, Smökki. Suomalaisen kemistien seuran sponsorimat sitsit.

25.2.-1.3. Vuosijuhlaviikko.

Ma 25.2. Tanssikertaus ja laulukirja Isotuopin läpilaulanta.

Ke 27.2. Viinipruuvi

Ke 27.2. Vuosijuhlaviikon baaribileet, The Club.

La 1.3. Kemistikillan vuosijuhla Kondensatio 117.

Koneinsinöörikiikilta

Ma 11.2. Teollisuusviikko alkaa.

Ke 20.2. KY-sitsit, Smökki.

Entropy

To 21.2. klo 18 Entropyn vuosikokous, Dernecon (Jämeräntäival 5 B). Pyyhe mukaan – kokousjatkot kattosaunalla!

Polyteknikkojen Kalastusseura POKA

Ti 19.2. klo 18.30 POKAn vuosikokous ja madesauna, Gorsu. Kaikki jäsenet ovat tervetulleita!

Polyteknikkojen Kuoro

La 16.2. klo 17 Kvartettikisa, Otaniemen kappeli. PK:n kvartetit ottavat mittaa toisistaan. Tervetuloa kuuntelemaan! Vapaa pääsy.

Ristin kiltta

Ke 13.2. klo 18.30 Teeilta, Otaniemen kappeli.

Ke 20.2. klo 18.30 Teeilta, Otaniemen kappeli.

Ke 27.2. klo 18.30 Jukka Niemelä: Epäilyksistä uskoon, Otaniemen kappeli.

Veikko ja Lahja Hurstin laupudentyö ry

Ti 26.2. klo 17–19 Ruoka- ja vaatejako opiskelijoille, Helsinginkatu 19, Sörnäinen. Hakijoille mukaan opiskelijakortti ja oma kassi. Kevään muut jakopäivät ovat 25.3. ja 29.4.

Toimitus suosittelee

Hanki heila ystävänpäiväksi!

Sähköä myös rakkauselämään

Syksyllä Polyteekkarissa velloi eloisa mielipidekirjoittelu teekkari-miesten rakkauselämästä. Polyteekkari päätti auttaa asiaa yhden ihmisen verran tekemällä sähköteekkari Esa "likainen setä" Häkkiselle seuranhakuilmoituksen lehteen.

Esa sanoo arvoituksellisesti olevansa ihmisenä muutoksien suma. Hänen mielestään elämässä kaunista on ihmisten mukana kasvaminen, hän korostaa että oppiminen elämässä tapahtuu juuri virheiden kautta. Tällä hetkellä Esa kaipaa ihmissuhdetta, jossa kumppani ymmärtäisi myös opintojen vievän aikaa. Ulkonäkömäärittäjä tai muita tiukkoja normeja kumppanille Esalla ei ole. Ennen kaikkea hän sanoo etsivänsä hyvää ystävää. Esan soidinkuvioihin kuuluu tutuksi tuleminen ja vasta sitten flirtin laittaminen peliin. "Jos tavoitteena on hakea muutakin kuin yhden illan juttua, niin tutustuminen on tärkeää."

Jos Esan pitäisi valita veisikö hän tytön ystävänpäivätrefeille Tapiolan uimahallin porealtaaseen vai ratsastusretkelle Otsohlahdelle, hän valitsisi ehdottomasti jälkimmäisen. "Ratsastus on nykyään jopa ihmeellinen kokemus ja se olisi suunnattoman kaunis hetki rakentaa parisuhteen alkuhetkiä." Esan tarjoamat unelmadeitit sisältäisivät kiireettömän ravintola- ja leffaillen, jossa koulustressi unohtuisi ja voisi herkistyä hetkeen. <3

Johanna Mitjonen

» Yhteydenotot Esaan: toimitus@polyteekkari.fi

Esa ei haikaile Teekkarille morsian tai sulhanen -ohjelmaa OUBSiin. "Enemmän kaipaisin yhteisbileitä kipusiskojen kanssa."

Vaihtoon Kuala Lumpuriin tai Kiinaan?

Suorita kansainvälinen sivuainekokonaisuutesi Asiasassa!

- MIBP-ohjelma muodostuu suomalaisopiskelijoille hyvin soveltuvista englannink. kauppatieteen kursseista.
- Asian lukuisiin etuihin kuuluvat mm. lämmin sää, ystävälliset ihmiset, hyvä ruoka sekä loistavat ostos- ja vapaa-ajan mahdollisuudet.
- Voit osallistua yhdessä poika- tai tyttöystävän kanssa tai kaveriporukalla. Yliopisto- ja korkeakouluopiskelijana pääset mukaan käytännössä varmasti ja hyväksymispäätöksen saat viikossa.
- Ohjelman rakenne mahdollistaa matkustelun Asiasassa lukukauden aikana.

PS: Syksyllä 2008 käynnistyy ohjelma myös Kiinassa.

Lisätiedot ja hakemukset: www.academyaccess.com

IKUISEN TEKKARITYTÖN HAUDALLA

Annu Nieminen törmäilee
seiniin (teekkari)maailmassa
ja raportoi siitä tällä palstalla

Väärinkohdellut miehet, protestoikaa!

Viime keväänä TKY:n vesilasissa myrskysi aiheena: wappulehtä, joka edustaa ulkomaailmalle teekkariutta, tekevät ainoastaan teekkarimiehet. Herrat vastasivat: eiväthän tee vain miehet, kuka vaan saa kirjoittaa juttuja. Vastääni kuului: paskat saa, ei lehden avustajalla koskaan ole samaa vaikutusvaltaa kuin päätoimituksella.

Nyt haluaisin esitellä asian, josta mielestäni ei vielä ole tarpeeksi kohkattu. Nimittäin. Missä ovat ne 95 prosenttia teekkarimiehistä, jotka eivät saa tehdä wappulehtä? Missä

on heidän protestinsa? Nouskaa barrikadeille, kaikki maailman ja teekkarikellareiden runnomat miehet!

Sytä protestiin: Poikakerhoihin kuulumattomien TKY:läisten miesten asema on erityisen keho. Tytöt voivat vedota tasa-arvorikkomukseen, mutta teekkarimiehet joutuvat miettimään, miksi heitä ei ole pyydetty mukaan kerhoihin, vaikka haaravälissä on tarvittava tavara. Lisäksi nämä miehet joutuvat sukupuolensa puolesta ottamaan vastaan kritiikin epätasa-arvosta, vaikka

ovat wappujulkaisuasiassa täsmälleen yhtä kehnossa asemassa kuin teekkarinaiset.

Nyt siis kaikki herrakerhottomat teekkariherrasmiehet, pistäkää tuulemaan. Vaatikaa, että miesseuroihin valitaan jäseniä edes todellisen miehuuden perusteella. Joka talvi, kovimman pakkaspäivän koittaessa, järjestettäisiin Alvarin aukiolla mittelöt. Taistelu jatkuisi seitsemän ja puoli päivää, ja kahdeksannen päivän iltana se, joka saisi iskettyä rehtorin tyttären, saisi kasata itselleen herraklubin eloonjääneistä ala-asteen liikuntatunnilta tutulla joukkueenvalitsemismenetelmällä.

Hyvä on, olen hetken tosissani. Juttuhan on niin, etteivät kaikki voi olla pihalla kukulan kuninkaita, eikä kaikille riitä karkkia mummon kiposta. Ongelmaa ei kuitenkaan wappulehden kohdalla muodostakaan se, etteivät kaikki voi kuulua johonkin jengiin — tämä ei ole teekkareille muissakaan asioissa ongelma. (Enpä ole vielä kertaakaan kolmen ja puolen vuoden Dominante-urani aikana kuullut vaatimusta siitä, että kaikkien teekkareiden pitäisi saada tulla kuoron keikoille laulamaan. Ja hmm, jos teekkareiden, niin toki silloin myös lääkisläisten ja psykologian opiskelijoiden, joita dominantelaisissa myös on valikoidusti.) Eihän käsittääkseni kenenkään tavoitteena ole, että

kaikki teekkarit tekisivät wappujulkaisun yhdessä. Eivät Suomen lakiakaan kirjoita kaikki suomalaiset, vaan pieni valikoitunut joukko keskimääräisellä älyllä varustettuja henkilöitä.

Osa ongelmasta on se, että wappulehden katsotaan edustavan niitäkin, jotka eivät halua sitä edustajakseen. Ja totta, edustaa Tarja Halonenkin suomalaisia, vaikkeivät kaikki suomalaiset haluaisi Tarjaa edustajakseen. Mutta hänen valintamekanismistaan on kuitenkin demokraattisesti tiedotettu kaikille, joita asia koskee. Kenties siksi Tarja on helpompi hyväksyä kuin pippelivitsit.

Kerhoilu itsessään on toinen juttu. Se on tärkeä osa ihmisen identiteetin muodostusta lapsena, niin tyttöjen kuin poikienkin. On ihan sairaan jännää, jos joku on ihan vaan mun ja Iidan ja Kaisan juttu! Niinku että vaan me tiedetään, mistä Sotamaailma alkaa ja mihin se loppuu. Muut voi astua Taikaympyrään eikä edes tajua sitä! Lapsena kerhot voivat perustua tukanväriin tai sukupuoleen, mutta identiteetin vahvistuessa samaistumista voi jo hakea muualtakin.

Voi niitä poloisia, joiden kerhoilon pilaan tällä kansankiihotuksella! Mutta muistetaanhan, että teekkarius kestää aina keskustelun. Kertokaa lisää siitä, miten teekkariutta pitäisi edustaa — jos ei muita, niin minua ainakin kiinnostaa.

Tulevaa
ohjelmaa

To 14.2. klo 21.15

Ystävänäpäivälähetys. Tänään OUBS on ystäväs! Hempeä lähetys sielujen sympatiasta.

To 21.2. klo 21.15

Kansainvälinen live. A show in English.

To 28.2. klo 21.15

Sivistyslähetys. Kulttuuria teekkareille.

Terhikin on OUBSin ystävä.

► OUBSia voi katsella torstai-iltaisina Cantinassa. Livelähetykset alkavat klo 21.15 ja kestävät noin tunnin. OUBS näkyy IPTV:n kautta nykyisin koko maailmassa!

www.oubs.fi – #oubs@IRCnet – oubs@oubs.fi

Sarjikset

Ilman naista

Tuukka-nalle

Apropoo

Kultani, haluaisin tarjoilla sinulle uuniperunoita!

Alvari	Dipoli/lafka	Servinmökki	TUAS	Täffä
keskiviikko 13.2.				
› Jauheliha-pannupizzaa (l) › Kirjolohikeittoa ja leipää (vl, g, r) › Kasvispyöryköitä, curry-kermaviilikastiketta, keit. perunoita (vl, g, r) › Omena-puolukkakukkoa ja vaniljakastiketta (vl)	› Karjalanpaistia (l, g) › Punajuuri-aurakiusausta (vl, g) › Lohikeittoa (vl, g) › Leipäjuustosalaattia › A la carte: Kalkkunapihvejä, rosépippurikastiketta	› Lihapullat dijonsinappikastikkeessa › Ratatouille › Savuporokeitto › A la carte: wokattua kanaa ja nuudelia	› Lihamureketta, ruskeakastike, perunat (vl) › Tomaattista seipataa, perunaa (l, m, g, r) › Sieniseljankaa (l, m, g) › Naudanrintasalaattia Waldorf (vl, g, r) › Tomaatti-mozzarellapizzaa (l) › A la carte: Riistakäristystä (l, m, g), muusia (vl, g)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Pinaatti-fetakastike (vl) › Parsakaalikeitto
torstai 14.2.				
› Naudanliha-juurespataa, keitettyjä perunoita (l, m) › Broilerinugetteja, curry-kermaviilikastiketta, riisiä (vl, r) › Tofu-punakaalinuudeleita (l, m r) › Mangorahkaa (vl, g)	› Leipäjuusto-broilerpataa (l) › Ruusukaali-parsakaaligratiinia (vl) › Hernekeittoa (l, g) ja pannukakkua (vl) › Lohi-pastasalaattia	› Lasagne › Pähkinäkasvikset › Lihapullapatonki › A la carte: tonnikala-aurajuustopizza	› Kinkku-tuorejuustokastike (vl, g, r) pasta (l, m) › Porkkana-pestolasagnea › Makkarakeittoa (l, m, g, r) › Lämminsavukirjolohisalaattia (l, g, r) › Tonnikala-oliivipizzaa (l, m) › A la carte: Porsaan lehtipihvi (l, m, g, r)	› A la carte: Metsästäjänleike › Chickenwrap (l) › Kasviswrap (l) › Nakkikeitto (l, g)
perjantai 15.2.				
› Itämaista broileripataa, riisiä (l, m, g, r) › Kaalikääryleitä, ruskeaa kastiketta, keitetyt perunat (vl) › Soija-kasviskastiketta, keitettyjä perunoita (l, m, r) › A la carte: Katkakampela, keitettyjä perunoita › Marjasalaattia ja kanelikermää (vl, g)	› Kinkkukiusausta (vl, g) › Kasvis-kevätkääryleet, Thai-sweet chili kastike (l) › Fenkoli-juuressosekeittoa pasteijalla (vl) › Broiler-seesamsalaattia › A la carte: Porsaaanleike, kerma-pippurikastiketta (vl)	› Silakkapihvit, tillikermaviili › Kasviskaalilaatikko, puolukkahillo › Currykanakeitto › A la carte: Hapanimelää possuwokkia	› Keitetyt nakit, perunat, tomaattikastiketta (vl, g, r) › Soija-makaronilaatikka (vl, g) › Juusto-kasvissuikalekeittoa (vl, g) › Juusto-meetwurstisalaattia (g) › Uuniperuna savukalatäytteellä (vl, g) › A la carte: Paistettua siikaa, hollandaise (vl, g, r)	› Kasslerleike, perunasose › Kasvislasagne › Kalakeitto (vl, g)
maanantai 18.2.				
› Uunimakkara juustotäytteellä, ruskeaa kastiketta, perunasosetta (vl) › Kirjolohipataa, keitettyjä perunoita (vl, g, r) › Papu-hedelmänuudeleita (l, m, r) › Aprikoosikiisseliä (l, m, g)	› Bolognese (l, g), parmesanraastetta › Vehnä-kasvisrisottoa (l, veg) › Ranskalaista kalakeittoa (l, g) › Tijuanasalaattia	› Appelsiinibroileria › Palsternakkapihvit › Thaimaalainen katkarapukeitto › Paahtopaistipatonki	› Papu-hedelmänuudelit (l, m, r) › Lihapyörykät, meiramikastiketta, perunat (vl) › Herkkusienikeittoa (l, m, g, r) › Uuniperuna, katkaraputäytteellä (vl, g) › Caesarsalaattia (l, r) › A la carte: Intialaista jogurttilohta, basmatiriisi (vl, g, r)	› A la carte: Täffänleike › Chili con carne (vl) › Chili sin carne (l) › Minestronekeitto
tiistai 19.2.				
› Lihapyöryköitä, pehmeää meiramikastiketta, keit. perunoita (vl) › Kalkkuna-pastavuokaa (vl) › Parsakaalipihvit, ruohosipuli-kermaviilikastiketta, keit. perunoita (vl) › Hunajaomenoita ja vaniljakastiketta (vl, g)	› Tomaatti-parmesankalaa, yrttikastiketta (vl) › Nakkistroganoff (vl) › Pestovihanneksia (l, g, vs) › Kasvisseosekeittoa (vl, g) › Tonnikalasalaattia	› Lohikiusaus › Krepit sienitäytteellä › Nakkikeitto › A la carte: Pekoni-jauhelihapizza	› Kirjolahimureketta, sitruunakastike (vl) › Hedelmäistä porsaspataa, riisi (vl, g) › Kukkakaalisosekeittoa (vl, g, r) › Wraps tofu (l) › Kalkkunasalaattia (l, m, r) › A la carte: Pustan possunleike, viipaleperunat (l, m)	› A la carte: Lehtipihvi › Broileria (l) › Kukkakaaligratiini › Riistakeitto (l, g)
keskiviikko 20.2.				
› Meetvursti-pannupizzaa (l) › Broileria ja kasviksia Tandoor, riisiä (l, m, g, r) › Aurinkoista kasvispaellaa (vl, g) › Mustaherukkanekartaria (vl, g)	› Krekospuikkoja, minttukastiketta (vl) › Parsakaalipihvejä juustotäytteellä, ruohosipulikastiketta (vl) › Hapankaalikeittoa (l, g) › Currykanasalaattia › A la carte: Pestobroileria, makeaa chilikastiketta (vl)	› Jauhelihamureke, kermakastike › Kukkakaalimuhennos › Tomaatti-basilikakeitto › A la carte: Curryhärkäwokki	› Burgundin lihapataa, riisi (l, m, g, r) › Aurinkoista kasvispaellaa (vl, g) › Siskonmakkarakeittoa (l, m, g) › Briejuustosalaattia (vl, g, r) › Kinkku-ananaspiizzaa (l) › A la carte: Kanaa Kievin tapaan, porkkanat, riisi (vl)	› A la carte: Grillipihvi › Jauhelihakastike ja spagetti (l) › Kermanen basilikakastike (vl) › Kurkkusosekeitto (vl, g)
torstai 21.2.				
› Naudanlihaa smetanakastikkeessa, riisiä (vl) › Kirjolahimureketta, sitruunakastiketta, keit. perunoita (vl) › Papucurrya, riisiä (l, m, g, r) › Appelsiini-mandariiniriisiä (vl, g)	› Grillattua broileria, sipuli-paprikahöystä (l, g) › Pähkinäisiä yrttikasviksia (vl) › Hernekeittoa ja pannukakkua › Salaattia pariloidusta lohesta	› Kanatortilla, cheddarjuustokastiketta › Tofukasvispata › Juustokeitto › A la carte: Salami-paprika-sienipizza	› Paprikaseitiä, perunat (l, m, g, r) › Kinkku-sinihomejuustopastaa (vl) › Hernekeittoa, pannukakkua › Pariloitua kirjolohi-perunasalaattia (vl, g, r) › Kasvistortillat (vl) › A la carte: Kirjolohta japanilaisittain, riisi (l, m, g, r)	› A la carte: Broilerleike › Kebab ja riisi (l) › Kasvispihvit (vl) › Tomaattikeitto (vl, g)
perjantai 22.2.				
› Provensen broileria, riisiä (l, m, g, r) › Kinkku-sinihomejuustopastaa (vl) › Kasvismussakaa (vl) › Mansikkarahkaa	› Lihapyöryköitä, sinappi-kermakastiketta (vl) › Krepit kasvistäytteellä (vl) › Hirvikeittoa (l, g) › Katkarapu-pastasalaattia › A la carte: Paistettuja muikkuja, tillikastiketta (vl)	› Uunimakkara, pippurikastike › Ohrapuuro, marjakiisseli › Lohikeitto › A la carte: Kalkkuna-kookoswokki	› Uunimakkara juustotäytteellä, perunat (l, m) › Kirjolahipataa, perunat (vl, g, r) › Kesäkeittoa (vl, g) › Tomaatti-mozzarellasalaattia › Uuniperuna pekoni-juustotäytteellä (vl, g) › A la carte: Wieninleike, ranskalaiset (l, m)	› Sveitsinleike, perunasose › Feta-parsakaalipaistos › Savukalakeitto (vl, g)
maanantai 25.2.				
› Jauhelihakastiketta, spagettia (l, m) › Yrttikalapalat, sitruunamajoneesia, keit. perunoita (vl) › Couscous-kasvispihvit, inkiväärikastiketta, keit. perunoita (vl, r) › Karviaiskiisseliä (l, m, g)	› Pepperoni-chilipastakastiketta (vl) › Vuohenjuusto-kasvisgratiinia (vl) › Metsäsienikeittoa (vl) › Tonnikala-nuudelisalaattia	› Broilerinkoivet, makea chilikastike › Kasviscouscous › Lohipatonki	› Yrttikalapalat, sitruunamajoneesi, perunaa (vl, g, r) › Jauhelihakastiketta, perunaa (l, m) › Tomaatti-perunasosekeittoa (l, g) › Wraps couscous (vl) › Raejuustosalaattia (vl, g, r) › A la carte: Paneroitua kampela, perunat (l, m, r)	› A la carte: Täffänleike › Pyttipannu ja salsaa › Kasvispyttipannu ja salsa (l) › Sienikeitto (vl)
tiistai 26.2.				
› Pyttipannua ja paistettu muna (l, m, g) › Broileri-mantelikastiketta, pennepastaa (vl, r) › Ratatouillea, riisiä (l, m, g, r) › Vatkattua puolukkapuuroa	› Sitruunakalaa, ruohosipulikastiketta (vl) › Valkosipulihärkäpataa (vl) › Porkkanapaistikaita, ruohosipulikastiketta (vl) › Nakkikeittoa (l, g) › Pepperoni-pastasalaattia	› Meksikonpata › Fenkoligratiini › Kukkakaalikeitto › A la carte: Kebab-paprikapizza	› Naudanlihaa punacurrykastikkeessa, riisi (l, m, g) › Sinappisilakat, muusi (vl, g, r) › Juusto-paprikakeittoa (vl) › Tonnikala-katkarapupizzaa (l) › Lämminsavulohi-pennesalaattia (l, m, r) › A la carte: Paahdettua broilerinfilettä, kookosriisi (l, m, g, r)	› A la carte: Sveitsinleike › Broilerleike (l), currykastike (vl) › Sienikääryleet › Kaalikeitto (l, g)

lauantai 16.2.	lauantai 23.2.
Dipoli › Broilerin juustopuikulat, viherpippurijuustokastike › Sienipiirakka	Servinmökki › Broilerin juustopuikulat, viherpippurijuustokastike › Sienipiirakka
Dipoli › Broilerpatukoita, currykastiketta (vl) › Kasvislasagnea	Servinmökki › Lohileikket, tartarkastike › Parsakaali-pinaattipihvi, tartarkastike